

SVĚTLO

TÝDENÍK MATICE CYRILOMETODĚJSKÉ

25. ČÍSLO / XXIII. ROČNÍK

12 Kč • 0,55 €

21. ČERVNA 2015

Z obsahu:

Rodina a chudoba

Katecheze Svatého otce
Františka při generální
audienci 3. června 2015
- strana 2 -

Dopis sestře Marii od
Ukřižovaného Ježíše
- strana 4 -

Když se splní touha
po bezpečí
Christof Gaspari
- strana 7 -

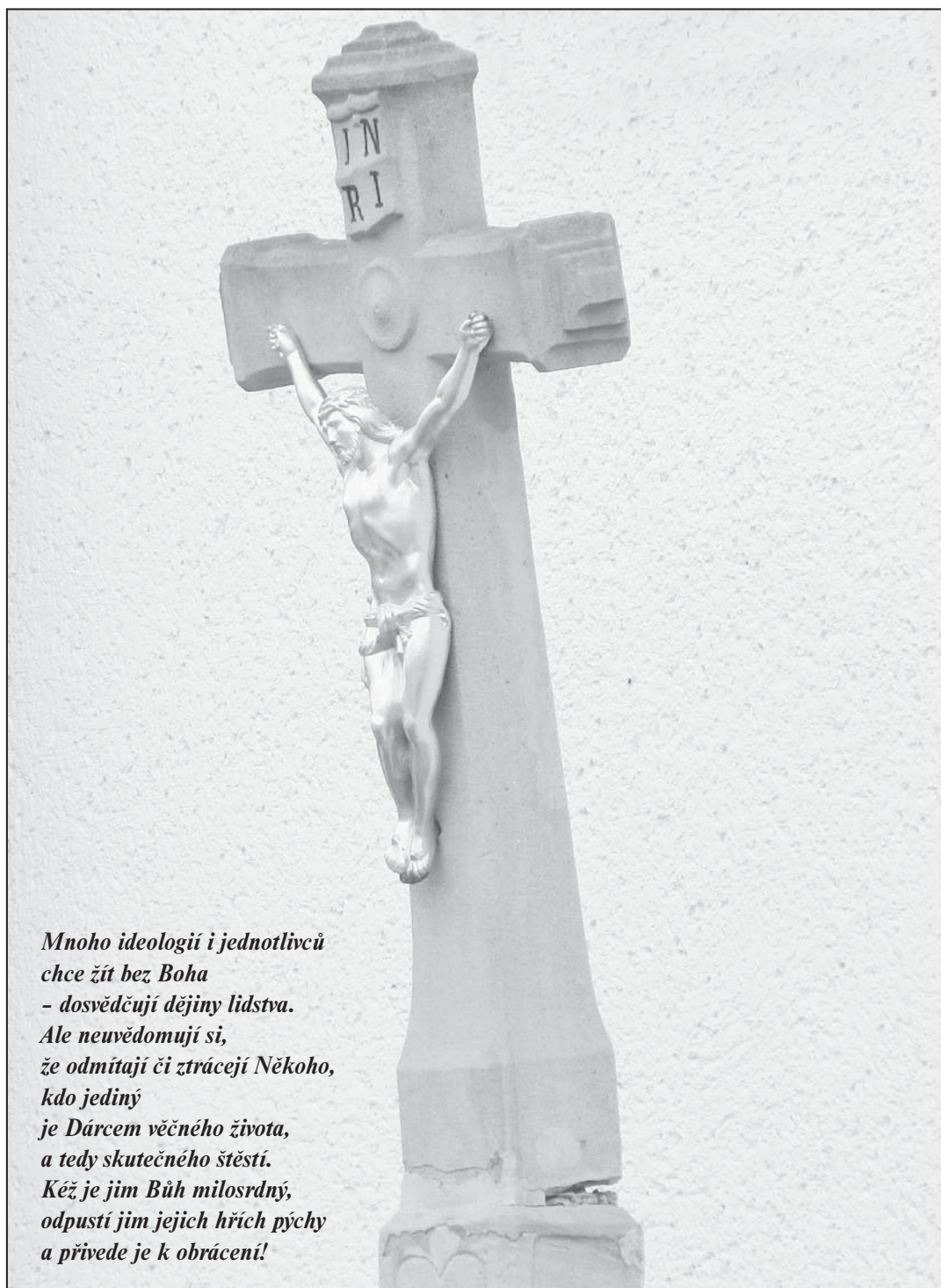
Život podle Mariina vzoru
a mariánský život v Marii
kvůli Marii (7)
Michael od sv. Augustina
- strana 8 -

Neuvěřitelné obrácení
sovětského učitele
Sergej Kurdakov
(1951-1973)
- strana 9 -

Propagandou
proti církvi (14)
Grzegorz Kucharczyk
- strana 11 -

Raději žádná mše
než „stará“ mše?
- strana 13 -

Je nutné dbát rovněž na
vnější formy úcty k Bohu
Z homilie papeže
Jana Pavla II. r. 1989
- strana 13 -

*Mnoho ideologií i jednotlivců
chce žít bez Boha
- dosvědčují dějiny lidstva.
Ale neuvědomují si,
že odmítají či ztrácejí Někoho,
kdo jediný
je Dárce věčného života,
a tedy skutečného štěstí.
Kéž je jim Bůh milosrdný,
odpustí jim jejich hřích pychy
a přivede je k obrácení!*

Rodina a chudoba

Katecheze Svatého otce Františka při generální audienci
3. června 2015 na náměstí Sv. Petra v Římě

Drazí bratři a sestry, dobrý den! Ve středu přemýšlíme o rodině a v tomto tématu budeme pokračovat. V dnešní katechezi budeme uvažovat o zranitelnosti rodiny v životních situacích, které ji vystavují zkoušce. Rodina má mnoho problémů, které ji podrobují zkouškám. Jedním z nich je chudoba. Myslíme na četné rodiny, které bydlí na periferiích velkoměst, ale také v zemědělských oblastech. Kolik bídy, jaká zanedbanost! Situaci pak v některých místech zhoršuje ještě válka. Válka je vždycky strašná. Postihuje zvláště civilní obyvatelstvo, rodiny. Válka je vskutku „matkou veškeré chudoby“, válka zbídačuje rodiny, pustoší životy, duše i ty nejposvátnější a nejdražší city.

Navzdory tomu všemu existuje spousta chudých rodin, které vedou svůj život dů-

stojně a často jsou otevřeny Božímu požehnání. Toto poučení však nemá ospravedlňovat naši lhostejnost, ale spíše umocňovat naše zahanbení nad tím, že tolikerá chudoba existuje! Je takřka zázrak, že se rodina utváří i v chudobě, ba dokonce uchovává, jak se dá, specifickou lidskost svých pout. Tato skutečnost irituje ony plánovače blahobytu, kteří považují city, plození a rodinné vazby za sekundární proměnnou životní úrovně. Nechápu nic! Měli bychom naopak pokleknout před rodinami, které jsou opravdovou školou lidství a zachraňují společnost z barbarství.

Co nám zůstane, podlehneme-li vyděračství cisaře a mamonu, násilí a peněz, a zřekneme se také rodinných citů? Nová občanská etika nastane jedině tehdy, když zodpovědní činitelé veřejného života zreorganizují sociální vazby a začnou bo-

jovat proti zvrhlé spirále, která spoutává rodinu s chudobou a vede nás do záhuby.

Dnešní ekonomika se často specializuje na užívání individuálního blahobytu, ale hojně praktikuje vykořisťování rodinných vazeb. To je obrovská a závažná kontradikce! Nezměrná práce rodiny nefiguruje v rozpočtech, samozřejmě! Ekonomika a politika jsou zde totiž skoupé na uznání. Vnitřní formace člověka a sociální cirkulace citů má však svůj sloup právě tam! Když jej odejmeš, zhroutí se všechno.

Není to jenom otázka chleba. Mluvíme o práci, o školství a zdravotnictví. Je důležité to dobře chápat. Jsme vždycky velice pohnuti, když vidíme fotky podvyživených a nemocných dětí, které jsou nám ukazovány v různých částech světa. Současně nás také velmi dojímá zářivý pohled mnoha dětí, které nemají nic, chodí do chatrných škol, ale hrdě nám ukazují svoji tužku a svůj sešit. A s jakou láskou se dívají na svého učitele nebo svoji učitelku!

Dokončení na str. 12

Editorial

Lidé, kteří mají všeho dostatek, prožívají jeden úspěch za druhým, nic jim neschází – tito lidé by podle lidských měřítek měli mít ty nejlepší důvody k radosti. Je však s podivem, že mnozí pravou vnitřní radost nezakoušejí, spíše jen jisté sebeuspokojení. U křesťana by to žádný údiv vzbuzovat nemělo, jelikož neposuzuje věci tohoto světa lidským měřítkem, ale Božíma očima. A proto snadno pozná důvod pro chybějící vnitřní radost: život v hojnosti, ale bez Boha. Existuje totiž jediný pravý zdroj radosti: Trojjediný Bůh, Dárce veškerého dobra – bez jeho požehnání a jeho svatě vůle bychom neměli nic. Jenom život v důvěře v tohoto Boha obdařuje naše srdce radostí i navzdory všem problémům a protivenstvím. (str. 7)

Všechno na této zemi pomíjí, všechno to, co je vytvořeno lidským úsilím. A proto jedinou jistotou může být jen Někdo, kdo všechno a všechny přesahuje, od něhož všechna dokonalost, a tedy i radost pochází. Tak to poznaly i před měsícem kanonizované řeholnice, které jsou v Rocce zasvěceného života majákem víry na

rozbouraných vodách dnešního světa. (str. 4–6) Nejznámější mezi nimi je „malá Arabka“, která sama sebe považovala před Bohem za „malé nic“. Jaký kontrast s ideologiemi, které staví člověka na místo Boha a rozhodují „ve jménu člověka“ o tom, co je správné si myslet! A jaká pak musí být radost v nebi nad obrácením nositelů a propagátorů (slovy i činy) těchto ideologií! Je zřejmé, že křesťan, který nosí Boha ve svém srdci, má něco, co ostatní lidé nemají – nestydíme se za to. Vydávejme o tom s odvahou svědectví, vždyť nikdy nevíme, kdy padne semeno na úrodnou půdu – tak jako v případě Sergeje Kurdakova (str. 9–11), jehož životní příběh jakoby symbolicky zapadá k sobotní připomínce obětí komunistického režimu. Mnozí z nás ještě onu dobu pamatují – je třeba nezapomenout, protože jak vidíme i na nacistické ideologii (str. 11–12), historie se opakuje. A to je zvláštní dílo ďáblovo: úspěšně staví své zlo stále znovu na stejných principech. Jak je možné, že se

mu to pořád daří? Do značné míry také proto, že křesťané někdy postrádají odvalu svědčit o Boží lásce, o jeho oběti za naši spásu, o jeho odpuštění a milosrdenství. K této odvaze nás aktuálně vyzývá i Panna Maria v Medžugorje a dává příslib, že pak Pravda zázračně zvítězí. (str. 10) Svě svědectví můžeme začít odpuštěním těm, kdo způsobili či působí utrpení v životech lidí, kdo byli či jsou vykonavatelé ďáblova díla ve světě. A modleme se za jejich spásu. Nevíme, zda spása jejich duše nezávisí na křesťanské lásce někoho z nás...

Abychom měli potřebnou odvalu a sílu k naplnění takového vznešeného úkolu, je nutné plně žít ze svátostí, především z účasti na mši svaté, a upevňovat svůj vztah k Bohu, před kterým máme padnout na kolena a vzdát mu nejvyšší úctu. (str. 13) Kdo takto žije s Bohem, bude mít v sobě něco, co ostatní nemají, a může v Boží lásce svědčit o zdroji pravé vnitřní radosti všem, kdo se snaží (vědomě i nevědomě) vytěsnit Boha ze života člověka. Prosme a důvěřujme, že Panna Maria je nám v tom věrnou Pomocnicí!

Daniel Dehner

Nastal večer a Ježíš se chystá odejít. Chceš se s ním rozloučit, nebo pociťuješ touhu prodloužit ty chvíle, které můžeš trávit v jeho společnosti? Chceš-li být dále s ním po dobu noční plavby, musíš obětovat svůj noční klid, něco ze svého pohodlí. Rozhodni se rychle. Překonej svůj strach a ostych a požádej učedníky, zda by tě nevzali s sebou. Vezmou tě rádi, když se spokojíš s prostou rybářskou lodí. Je tu však málo místa. Všechno zbytečné zanechej na břehu. Kdo se dokáže spolehnout na dobrého Pána, nic víc nepotřebuje.

Lod' odráží od břehu. Musíš se smířit s tím, že se ti tu nemá kdo věnovat. Rybáři si musí hledět vesel, protože cesta je dlouhá a moře značně neklidné. A tvůj Pán? Má za sebou namáhavý den celodenního apoštolátu. Jistě mu dopřeješ, aby využil tohoto času a odpočinul si na zádi na tvrdé kožené podušce. Je to Pán a Bůh. Jeho tělo usíná, jeho ústa budou mlčet, ale jeho srdce vždy bdí a bude tě dobře vnímat. Začni svou adoraci. Potěší ho to. Břeh se ztrácí z očí, tma houstne a lod' se stále více kymácí. Můžeš mu vyprávět o tom, co prožíváš uprostřed moře, jak se tvoje srdce najednou cítí slabé a bezmocné. Jsou to pocity, které bys měl prožívat, i když máš pevnou půdu pod nohama. Jsi na tom ve skutečnosti stále stejně.

Neboj se přiznat se svému Mistru, že sis cestu v jeho společnosti představoval zcela jinak. Vítr stále sílí, takže začíná být citelně chladno a z houpání na rostoucích vlnách se zvedá žaludek. Bok lodí v nepohodlné pozici nepříjemně tlačí a studená voda stříká na oděv i do obličeje. Ježíš stále klidně spí. Nezačínáš litovat, že sis nevybral právě tu nejlepší příležitost, jak být v jeho blízkosti? Zasednout s Pánem za stolem nebo se s ním procházet mezi poli nebo zahradou by bylo příjemnější. Ale také by se ti mohlo stát, že by se ti Ježíš ztrácel v klamném oparu prožívané příjemnosti. Tady můžeš vnímat jeho blízkost beze všech příkras. Zatoušils být s ním, a on ti vyhověl. Ani za těchto zvláštních okolností tě nechce o nic ochudit, ale naopak obohatit. Máš se naučit, jak prožívat pocit bezpečí a klidu i uprostřed vzrůstající bouře: myslí jen na něho a posiluj se pohledem na jeho klidný spánek. Uvědom si, že ve sku-

Noční plavba

Zamyšlení nad liturgickými texty dnešní neděle

*Proč jste tak ustrašení?
Nemáte snad víru?*

tečnosti nikoliv ty jsi s Ježíšem na lodi, ale on je s tebou a u tebe. Máš dnes prožít jeho blízkost tak, abys na ni již nikdy nezapomněl.

Ale bouře se natolik vzrývá, že je na místě obava, zda tato chatrná loď může vydržet to divoké vlnobití. Na díla lidských rukou není spolehnouti. A co horšího, máš se přesvědčit, že už se nemůžeš opřít ani o člověka. Ti muži u vesel jsou sice tvrdí a zkušení chlapi, kteří dobře znají své řemeslo a leccos už na tomto moři prožili, ale dnes i oni začínají propadat panice. Nevzrušují je jen rozbouřené živly a hrozící nebezpečí. Provokuje je skutečnost, že jejich **Pán a Mistr stále ještě spí**. Neměl by je jeho klidný spánek ve skutečnosti naplňovat velkou důvěrou?

Mistře, tobě je jedno, že hyneme?

Co očekává posádka od svého Mistra po jeho probuzení? Má se také chopit vesla, nebo vylévat vodu z lodí? Nebo prostě cítí, že je jediný, kdo jim může pomoci, i když sami nevědí jak? Ti prostí rybáři ještě plně nepochopili, že pokud mají s sebou Ježíše, neexistuje žádná mez, za kterou by je už nemohl zachránit. Budou ještě muset projít nejednou zkouškou, než si toho budou plně vědomi.

Není ti jejich zoufalý výkřik povědomý z vlastní zkušenosti? Neměl jsi někdy panický strach, že už je překročena snesitelná míra, a Bůh stále klidně spí? Ale i když spí, nespí přece někde v dáli. Je tak blízko u tebe, že se zcela spojuje s tvým osudem. Jste přece spolu na jedné lodi. Přestaň zvažovat míru snesitelnosti, nezabývej se podrážděnými představami, co teď ještě přijde. Upevni se v jistotě, že s Ježíšem jsi v bezpečí, ať už bdí, nebo spí. I kdyby vás pohltily hlubiny, co na tom, on je i na dně moře pánem všech vod a větrů, nemusíš se proto strachovat, kudy tě povede. Jen jedno je navýsost důležité a o to se starej: abys zůstal s **Ním**.

On přece ví, kolik uneseš. Možná, že osádka této lodí mohla být svědkem mnohem většího zázraku, než že jedním

Liturgická čtení

1. čtení Job 38,1.8–11

Hospodin odpověděl Jobovi z bouře a řekl: „Kdo zahrabil moře branami, když vytrysklo, vyšlo z lůna, když jsem je oblékl mraky jak šatem, temnotou (přikryl) jak plénkami, když jsem pro ně vylámал hranice a položil závoru s bránou? Řekl jsem: Až sem smíš přijít, ne dál, zde se má tříštit bujnost tvých vln.“

2. čtení 2 Kor 5,14–17

Kristova láska nás nutí k tomuto úsudku: Jeden umřel za všechny, umřeli tedy všichni; a umřel za všechny, aby ti, kteří jsou naživu, nežili už sobě, ale pro toho, který za ně umřel a vstal z mrtvých. Proto my od nynějška nikoho neposuzujeme podle lidských měřítek. A třebaže jsme Krista kdysi posuzovali podle lidských měřítek, teď už to neděláme. Když se tedy někdo stal křesťanem, je to nový tvor. To staré pominulo, nové nastoupilo.

Dokončení na str. 4

slovem *uklidní bouři v tichý vánek a utiší mořské vlny*.⁽¹⁾ Ale probudili ho, neboť se jim zdálo, že už více nesnesou. Avšak ani teď, když nastalo zázračné a bezpečné ticho, neopouští je strach: *Kdo je to, že ho poslouchá i vítr a moře? Nechceš se pokusit vysvětlit to jim i sobě?*

Lod' bezpečně dorazila ke gerasenským břehům. Vycházející slunce brzy vysuší tvé šaty. Jsi opět v bezpečí, tak jak je chápou lidé. Ježíš podstoupil tuto noční plavbu, aby pomohl člověku, kterého již dlouho sužuje *pluk zlých duchů*.⁽²⁾ Nemyslíš, že se tomu ubožákovi na pevnině vede daleko hůře, než se vedlo vám na tonoucí lodi?

Pokračuj v přerušené adoraci a *chval Pána za jeho milosrdenství, za jeho divy k dobru lidí*.⁽³⁾ Vypros si novou sílu a pevnou důvěru, aby ses ze zbytečného strachu nebránil předčasně zázrakům jeho lásky a jeho moci.

Měl bys bohatou zkušenost tohoto jitra, kdyby ses včera večer neodvážil opustit **pro Ježíše a s Ježíšem** na čas pevnou půdu pod nohama?

Bratr Amadeus

⁽¹⁾ srov. Žalm 107; ⁽²⁾ srov. Mk 5,1–20;

⁽³⁾ srov. Žalm 107

Dopis sestře Marii od Ukřižovaného Ježíše

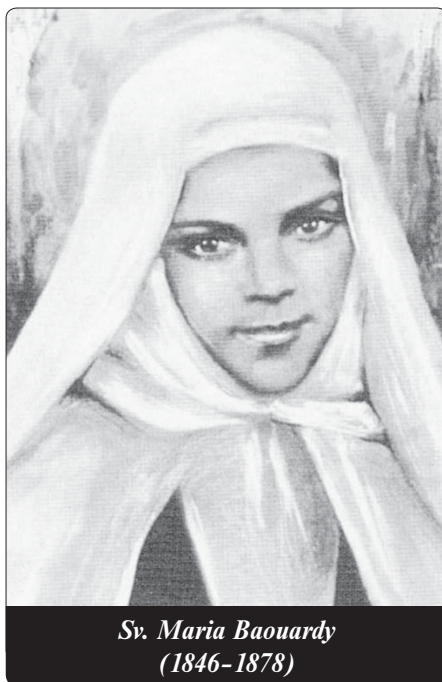
Ve znamení Roku zasvěceného života byly svatořečeny 17. května 2015 tyto řeholnice: sv. Jana Emilie de Villeneuve (1811–1854), francouzská řeholnice, která založila v Castres řád sester Neposkvrněného Početí Marie; sv. Marie Kristýna Brando (1856–1906), zakladatelka ženské Kongregace Victimarum Expiatricum a Sacramentatio Iesu; sv. Maria-Alfonsina Danil Ghattas (1843–1927), zakladatelka Kongregace sester posvátného růžence v Jeruzalémě, a sv. Maria Baouardy (1846–1878), bosá karmelitka v Palestině, známá také jako Marie od Ukřižovaného Ježíše či Mirjam nebo „malá Arabka“. V těchto souvislostech je vhodné si připomenout poslední ze jmenovaných, a to skrze následující fiktivní „dopis“ od Carmela Mezzasalmy.

Život mezi křížem a slávou

Milá Mirjam,

Abellin je malá vesnice, vzdálená 25 km od Nazareta, s úzkými uličkami, chudými bílými domky, které jsou ale obklopeny velkými poli a sady s pšenicí, olivovníky a fíkovníky. Z vrcholku kopce, na němž vesnice stojí, je možné přehlédnout jedno z nejkrásnějších panoramat Galileje: na severu je masiv Hermonu, na východě pahorky Dolní Galileje, na jihu velkolepé údolí Esdrelon, na severovýchodě rozeznáváme písečné duny v Akko a záliv Haify, který se otevírá do Středozemního moře, a v dále je vidět pohoří Karmel. V blízkosti leží Nazaret. Ten prostý Nazaret Marie, Josefa a Ježíše. Tam ses Ty, milá Mirjam, narodila 5. ledna 1846 jako dítě Georgese Baouardyho a Marie Chahynové. Oba patřili k řecko-melchitiskému obřadu. Tvoji rodiče ale nepocházeli z Abellinu. Otec přišel z Horfesche, 20 km od Akka, a přestěhoval se do Abellinu kvůli strašné události: potom co byl obžalován z vraždy, uvězněn a znovu propuštěn, protože byl nevinný, nemohl snést řeči lidí o sobě. Říkalo se: „To je ten, co seděl v žaláři.“

Tak se přestěhoval do Abellinu. Kříž byl od začátku ve Tvé rodině stále pří-

*Sv. Maria Baouardy
(1846–1878)*

tomný. K tomu Tvoji rodiče ztratili dvanáct dětí, jedno po druhém, i když toužili po kvetoucím životě. Po brzké smrti těchto dětí se už zdálo, že v domě Baouardyových už nic nevykvetě. Plni bolesti našli Tvoji rodiče útočiště ve víře a cestovali do Betléma ke slavné „Mléčné jeskyni“, kde podle tradice svatá Panna kojila Ježíška. Tato jeskyně byla tenkrát poutním místem křesťanů a muslimů, kteří si

chtěli vyprosít dar nového života. V prostotě srdce slíbili Tvoji rodiče Madoně, že to děvčátko – pokud jim bude darováno – zasvěti jí a dají jí její jméno: Mirjam. Pak ses narodila Ty a dva roky po Tobě Tvůj bratr Boulos.

Toto velké štěstí netrvalo dlouho, za několik málo dnů jste ztratili oba rodiče. Nejdříve otce, pak matku, která tu bolest nemohla vydržet. Tvůj otec ale, který věděl, co jeho smrt bude pro Vás znamenat, se obrátil na svatého Josefa s těmito slovy: „Velký a mocný svatý, pohleď na svoji dceru. Maria je její matka. Ochraňuj ji a buď jejím otcem.“

A svatý Josef Tě neoponechal na holičkách, jak se později ukázalo.

Tvůj bratr byl svěřen jedné tetě z Taršihy. Tak byl tento bratr, kterého jsi tak vroucně milovala, odejmut z Tvé přízně, milá Mirjam, a Ty jsi ho už neměla nikdy spatřit. Ty sama jsi byla přijata strýcem, který se později usadil v Alexandrii v Egyptě.

Nebe a život Boží se o Tebe brzy zajímaly, ale Ty jsi přes všechnu pozornost strýce zůstala sirotkem. Jednoho dne, milá Mirjam, jsi dostala darem ptáčky, abys je držela v čistotě. Myslela jsi, že bude dobré, když je vykoupeš. Ubozí ptáčkové umřeli a Tys je musela plná zármutku pohřbit. Tu jsi uslyšela vnitřní hlas, který Ti našeptával: „Všechno na této zemi pomijí. Dej mi svoje srdce, pak zůstanu stále s Tebou.“ Tak začalo Tvoje duchovní dobrodružství s hlasem nebeského Ženicha: Neustále Tě sledoval na cestě Tvého chudého života náchylného k nemocem. Pak se hlas znovu ozval s prosbou o Eucharistii pro Tvoje první svaté přijímání. Přijala jsi je podivuhodným a zvláštním způsobem od svého faráře ve věku 7 let místo tenkrát předepsaných 12 let.

Smýšlení Boží, které přesně znalo nebezpečí, jež číhá na malé děvče v Orien-

Liturgická čtení - dokončení ze str. 3

Evangelium Mk 4,35–41

Jednoho dne večer vybídl Ježíš své učedníky: „Přeplavme se na druhý břeh!“ Rozpustili tedy zástup a vzali Ježíše s sebou, tak jak byl na lodi. Také jiné lodi jely s ním. Tu se strhla velká větrná bouře. Vlny dorážely na loď a ta se už plnila vodou. On však ležel na zádi lodi na polštáři a spal.

Vzbudili ho a řekli mu: „Mistře, je ti to jedno, že hyneme?“ Probudil se, pohrozil větru a poručil moři: „Mlč! Buď zticha!“ A vítr ustal a zavládlo úplné ticho. Jim pak řekl: „Proč se bojíte? Pořád ještě nemáte víru?“ Padla na ně bázeň, velká bázeň, a říkali si mezi sebou: „Kdo to asi je, že ho poslouchá i vítr a moře?“

► tu, Tě tomuto nebezpečí nechtělo vystavit. Jednalo s Tebou jakoby násilím, aby Tě přivedlo ve velkorysém vzepětí Tvoji lásky v bezpečí ke Kristu, milá Mirjam.

Vždyť brzy nastala Tvoje křížová cesta jako následek tohoto setkání a objetí s nejněžnějším ze všech přátel. Když ses stala mladou dívkou, dosáhla jsi věku vda-vek a podle zvyku Orientu Tě Tvůj strýc přivedl s nejlepším úmyslem, aby Tě provdal, aniž by znal Tvá přání. Bylo ti tenkrát 13 let, ale ve Tvém srdci se událo tolik věcí... a hluboko ve svém srdci ses rozhodla zůstat věrná hlasu Ženicha. Ty jsi sotva znala hodnotu zasvěceného panenství, ale milost Boží nám přichází v těchto věcech naproti, takže už nenechává místo v duši pro nic jiného. Naše vůle ale přece musí být do toho zapojena, a ve skutečnosti se vrací hlas s novou zřetelností: „Mirjam, jsem u tebe, následuj moje vnučnutí, budu ti pomáhat.“

Nekonečný jemnocit Boží... Tvým odmítnutím této svatby se rozpoutala bouře, která z Tebe na celý život udělala zajatkyň, milá Mirjam! Tvůj strýc si tenkrát myslel, že máš v srdci nějaký tajný vztah, a ničeho Tě neušetřil. Dostalo se Ti bití a pokoření. Tehdy jsi získala jednou večer náhodně útočiště v domě jednoho muslima, který Tvůj případ vzal jako podnět, aby křesťany kvůli takové krutosti proklínal a Tobě nabídl obrácení na islám a místo druhé ženy ve svém domě.

Kvůli Tvému rozhodnému odmítnutí sáhl tento muslim po šavli a poranil Tě na krku. Byla bys zemřela, kdyby Tě neošetřila tajemná, jako řeholnice oblečená paní. Později jsi pochopila, že to byla svatá Panna. Tenkrát začalo Tvoje opravdové vyhnanství.

Nějaký čas jsi byla služebnou v rodině v Bejrútu a zase později jsi přišla jako kuchařka do Marseille ve Francii. Také Tvoje řádové zasvěcení v Tobě zrálo a vstoupila jsi do noviciátu sester svatého Josefa od Zjevení. Ale po dvou letech jsi nebyla připuštěna k profesi. V jednom vidění ses dověděla, že svatá Terezie z Avily poprosila svatého Josefa o přízeň, aby Tě směla mít mezi svými sestrami.

A skutečně jsi vstoupila v červnu 1867 do Karmelu v Pau v diecézi Bayonne.

Tvůj řádový život byl zvláštní, protože byl bohatý na mystické jevy. Ty jsi nikdy nebyla ve škole, milá Mirjam, měla

Svatý otec k Papežským misijním dílům: Nevylučujte Krista z jeho misionářského díla

Svatý otec František měl 5. června audienci s národními řediteli Papežských misijních děl v závěru jejich týdenního generálního shromáždění. Při audienci zazněla i tato papežova slova:

„Pěkně prosím, dávejte si pozor, abyste neupadli do pokušení stát se nevládní organizací, či úřadem na distribuci řádné a mimořádné pomoci. Peníze nám pomáhají, ale také se mohou stát zkázou misie. Pokud se zaměříte hlavně na funkčnost anebo ji vyhradíte velký prostor, přivede vás to do záhuby. Když jsme si příliš jisti zdrojem misie, tedy jejím Hybatelem, nastává smrt. Prosím, v rámci mnoha

plánů a programů nevylučujte z misionářského díla Ježíše Krista, neboť je to jeho dílo. Církev, která se omezila na výkonnost stranického aparátu, už zemřela, i kdyby ještě po staletí přetrvávaly její programy a struktury pro kleriky a laiky, kteří jsou zaneprázdněni sami sebou.“

Pravá evangelizace je možná pouze v posvěcující síle Ducha Svatého, který jediný je schopen církev obnovit, otrást jí a podnitit ji k odvážnému vyjití ze sebe, aby hlásala evangelium všem národům, loučil se papež František s národními řediteli Papežských misijních děl.

Podle www.radiovaticana.cz

jsi potíže, aby ses naučila francouzsky, ale přece jsi psala modlitby a mystické básně v perfektní francouzštině. Extáze, stigmata, zjevení, propíchnutí srdce, dramatické fáze dábelských útoků obklopovaly Tvůj prostý život tajemstvím, ale Tvé sestry v Karmelu pochopily, že mají mezi sebou mimořádný důkaz přítomnosti Boží. V letech 1870 až 1872 jsi byla poslána do Mangalore v Indii, abys na prosbu mimořádného karmelitánského biskupa Marie Efréma založila nový Karmel, a by-

*Sv. Marie Kristýna Brando
(1856–1906)*

la jsi první sestrou, která na tomto vzdáleném kontinentu složila své profesní sliby. Ale tam Tě očekávala zkouška temné noci, v níž hrál hlavní roli ďábel strašnými útoky, především aby Tě přinutil k odchodu z řádového života.

Pod tímto neuvěřitelným vlivem ďábla byla Tvoje vůle skoro zničena. Měla jsi návaly vzteku, neposlušnosti, ztrátu odvahy, a dokonce myšlenky na sebevraždu.

Jednoho dne se Ti také podařilo překročit bránu klauzury, aniž bys věděla, jak se to stalo. Tvoji představení nabyli tehdy přesvědčení, že mystické jevy Tvého života nepocházely od Boha, a poslali Tě nazpět do Francie.

Ve skutečnosti byla tato strašná zkouška jednoznačným znamením, že mimořádné dary Ducha před Bohem málo platí, jestliže nevedou k nejhlubší pokoře. Vždyť také prostí lidé jako Ty mohou trpět touto chybou pýchy, která může duši zničit. Tak dopustil Bůh tuto zkoušku, o níž je možno říci, že se vyskytovala u všech velkých mystiků církve.

Stavba Karmelu v Betlémě

V roce 1875 došlo na Tvůj velký projekt: vystavět Karmel v Betlémě.

Asi deset řeholnic se nalodilo 20. srpna onoho roku v Marseille a přicestovalo 11. září po mezipřistání v Alexandrii do

▶ Betléma. Ihned začaly stavební práce a díky Tvoji neúnavné pili rychle pokračovaly. Bylo potřeba udělat z jednoho domu klášter. Dne 24. září se konalo posvěcení tohoto provizorního kláštera jeruzalémským patriarchou, spolu s francouzským konzulem a vicekonzulem z Jaffy, několika františkány a několika sestrami od svatého Josefa. Sestry měly zůstat v tomto domě jeden rok, až do doby, kdy jsi zvolila ten pahorek, na němž David pásl svoje ovce – podle zjevení, která jsi o tom dostala. Klášter ve tvaru věže připomíná „věž Davidovu“. Toto místo je odděleno od chrámu Narození malým, hlubokým údolím jménem vádí Oum Ali. Během stavebních prací na novém klášteře, jehož dokončení ses neměla dožít, jsi měla jednoho dne, když jsi nesla dělníkům vodu, spadnout na schodech a zlomit si ra-

*Sv. Jana Emilie de Villeneuve
(1811-1854)*

meno. Tato zlomenina se ihned proměnila ve sněť. A ráno 26. srpna 1878 odešlas se zvoláním „Můj Bože, milosrdenství!“ do domu Otcova. Kniha Tvého pozemského života se tak uzavřela.

Dne 13. listopadu 1983 Tě Jan Pavel II. blahorečil v Dómě sv. Petra památným projevem a učinil Tě první Palestinou, která byla katolickou církví povýšena ke cti oltáře.

Dnes spočívá Tvoje tělo v kapli malého kláštera v Betlémě, kterému patřila spolu s Bohem velká láska Tvého života

– a to tak moc, že ses jednoho dne modlila: „Přiváděj stále lidi do tohoto Karmelu, takové lidi, kteří jsou schopni Tě velebit a Tobě sloužit. Nedopusť nikdy, můj dobrý Mistře, aby do tohoto společenství vstoupil nebo byl přijat někdo, kdo by netoužil po věčné spáse.“ Je to dojímavá modlitba a my nepochybujeme o tom, že byla Tvým Pánem vyslyšena.

Duchovními vůdci karmelitek z Pau byli otcové společenství v Betharramu, které bylo založeno svatým Michaelem Garicoitsem. Ti měli pokračovat ve svém úkolu od roku 1876 v Betlémě. Postavili tam velkou stavbu na jednom kopci, poněkud nad Karmelem. Milá Mirjam, toto společenství mělo přijmout Tvoje dědictví a učinit je známým ve světě a v církvi.

Dcera proroků a evangelia

Milá Mirjam, došel jsem ke konci tohoto dlouhého dopisu, ale musel jsem v této bohaté a zářivé knize Tvého života mnoho věci pomínout nebo bagatelizovat. Ty jsi byla ve skutečnosti duchovní dcerou proroků a evangelia, protože jsi nám uměla zprostředkovat smysl pro Boha, smysl pro hřích, smysl pro obrácení. Ty jsi uměla vpustit do svého těla a duše božský hlas Ježíše z Nazareta jako záři ohně. Ty ses ráda označovala jako „malé nic“, ale toto „malé nic“, které jsi Ty, obsahuje více životní síly než stovky filosofických a teologických pojednání. V čase skepse jsi jako pravá dcera Karmelu uměla posílit přesvědčení Boha lásky, který nás provází loukami a močály naší doby.

Ve skutečnosti zůstává Karmel horou největších rozhodnutí: buďto postavíme Boha nade všechno, nebo budeme sloužit modlám našeho dusného egoismu. Pro Tebe, milá Mirjam, znamená tato velikost Boží – vůči níž jsme také „malé nic“ – být Bohem milována s mimořádnou vášní a věrností, znamená především spásu a osvobození na všech těch cestách a ve vši osamělosti, které provázejí naši existenci. Ty jsi byla ve všem sirotkem, ale bohatá na přítomnost Boží, protože jsi s typickým orientálním přesvědčením a vášní milovala..., aniž bys vyvinula onu přílišnou horlivost, kterou nacházíme u muslimů, u nichž vede bezpodmínečné podřízení se Bohu k víře v osud. Na cestě ukázané prorokem Eliášem, kterého jsi

měla ráda, jsi vystoupala na horu Karmel, která byla pro Tebe výstupem k lásce.

Na závěr je potřeba říci, že jsi byla rovněž darem pro církev. Ty jsi také zářivým způsobem zjevila přítomnost Ducha v církvi. Všechno bylo pro Tebe znamením tohoto Ducha, všechno byla milost, všechno bylo slovo Boží, protože jsi uměla vesmír a lidstvo pozorovat mystickým

*Sv. Maria-Alfonsina Danil Ghattas
(1843-1927)*

a moudrým pohledem. To bylo také důvodem, milá Mirjam, proč Tě kdosi navrhl za patronku intelektuálů. A Bůh ví, jak je nutné, aby měli dnes takovou ochránkyni, jako jsi Ty.

Uzavírám myšlenkou, že jsi plodem Svaté země, v níž nám všechno vypráví o Ježíši. Země, v níž se dnes utkaly dva národy v dramatickém a smrtelném boji, v dosud nepřekonatelném protikladu vůči sobě navzájem. Každý z nich má dějiny, tradici, vlastní dějinné dobrodružství, které brání, aby zavládl mír. A přece jsi žila v této zemi, v níž Ježíš učil lásce a v níž zemřel, aby lidstvo konečně dosáhlo usmíření. Proto jsi nadějí pro tento mír, který snad jednou v daleké budoucnosti bude dosažen, který ale už teď je zapsán v srdci Božím – že zavládne mír v této kolébce, v této nádherné a umučené zahradě Tvé země Galileje.

*Z „Le livre céleste de Mariam“ od
Carmela Mezzasalmy
Z Maria heute 5/2015 přeložil -mp-*

Když se splní touha po bezpečí

„Ještě nikdy se nám nedarilo tak dobře jako nyní.“ Podobné věty slyšíme v repertoáru vládních stran v předvolební době. Myslí se tím materiální blahobyt, měřený hrubým domácím produktem na hlavu. Když použijeme toto měřítko, tato výpověď dokonce souhlasí. Kdo se ale podívá do svého okolí, zpozoruje, že tak skvělé to s osobním blahem vůbec není...

Člověk nastoupí ráno nebo po skončení práce do veřejných dopravních prostředků a vidí: kolem dokola bezvýrazné tváře a pochopitelně obvyklé zaobírání se smartphonem, který pohltí každou volnou minutu a brání, aby člověk dosáhl vnitřního klidu. Nějaký úsměv se kmitne v nejlepší případě na tváři dívky, která právě telefonuje.

Jak velmi je zakalen osobní pocit blaha mnoha lidí, dá se pozorovat nejenom na statisticky měřitelných případech chybného chování (rozvody, kriminalita, zneužívání dětí...). Stává se také velmi často, když se člověk pustí do rozhovoru, že jde o povrchní: „Jak se daří?“ – „Dobře...“ Jak mnoho si lidé stěžují na zdravotní a rodinné problémy, na samotu, starosti a obavy, mrzotost z nespravedlivého jednání, kritiky jiných osob, zklamání nejrozličnějšího druhu...

Odkud se bere tato neradostná nespokojenost, která je přerušena jenom občas zdánlivými žerty. Přispívají k tomu dva jevy: Nejprve ty v dnešní době propagované přísliby, že štěstí spočívá v konzumu, a vysoká úroveň nároků, jimž dává vzniknout. Dnešní člověk je neustále už od malička zpracováván reklamou. Ta slibuje blahobyt uspokojováním všech přání. Úkolem reklamy není především informovat o nabídce, ale slibovat štěstí prostřednictvím konzumu. Vzpomínám si na dva slogany, které to dokonce doslova formulují: „Shopping makes happy“ a „Peníze dělají šťastným“. Proti tomu mluví zkušenost: Požadovaná věc vůbec nečiní tak šťastným, jak se očekává. A mnohé z toho, co leží ve výkladu, si nemůžeme vůbec dovolit.

Ještě závažnější je ale moderní dogma, že člověk je osamělý bojovník, kterému jsou v podstatě otevřeny všechny brány, jenom když se dostatečně snaží. To začíná už v dětských jeslích, kde slibují, že se dětem dostane „od profiků“ lepší formace než doma, pokračuje to v dětské školce,

kde našemu dorostu umožní lepší pseudo-společenské zařazení, a od té doby začne celoživotní proces výuky, aby byl člověk dostatečně připraven na stále se zvyšující společenské nároky... „Každý je svého štěstí strůjcem.“

Tento pohled ukazuje na jedné straně namáhavou soutěž o životní šance, aby člověk obstál v konkurenci, na druhé straně subjektivní představu, že všechno, čeho touto cestou dosáhl, je jenom jeho zásluhou. To všechno není dobrou živnou půdou pro zkušenost radosti, i když se i na této cestě vyskytnou občas okamžiky pomíjivého štěstí: když člověk dosáhne vyčleněného cíle, složí zkoušku nebo odvrátí nějakou hrozbu.

Co tedy stojí v cestě zakoušení radosti? Je to nejdříve skutečnost, že člověk nemůže tvořit radost. Ona leží mimo oblast myšlení zaměřeného na výkon. Nedá se naplánovat jako kariérní postup, dovolenková cesta nebo zařízení kuchyně.

Nejprve ty v dnešní době propagované přísliby, že štěstí spočívá v konzumu a vysoká úroveň nároků, jimž dává vzniknout. Dnešní člověk je neustále už od malička zpracováván reklamou. Ta slibuje blahobyt uspokojováním všech přání. Úkolem reklamy není především informovat o nabídce, ale slibovat štěstí prostřednictvím konzumu... Proti tomu mluví zkušenost: Požadovaná věc vůbec nečiní tak šťastným, jak se očekává.

Žádné hrdinské rozhodnutí pro radost ji nemůže vynutit. Ona se dostaví – nebo nedostaví. Ona je vedlejší účinkem. Ale účinkem čeho?

Nejdříve je tu zkušenost, že nejsme sami, nejsme odkázáni na sebe, ale že jsme součástí společnosti, v níž si vzájemně působíme dobro. Proto je rodina dále ve vztahu – přes všechny snahy představovat

ji jako překonanou formu života. Člověk je jednou společenskou bytostí, je a zůstane závislý na svém osobním okolí, i když je tak mocný a úspěšný.

Čím více si tuto závislost přiznáváme, o to spíše můžeme také vnímat, jak mnoho „samozřejmostí“ všedního života vůbec není samozřejmých: že jsme přátelsky obslouženi v obchodě, že jsme se ve zdraví vrátili autem z dovolené, že mohu se svoji ženou v klidu posnídat... V seznamu bychom mohli libovolně pokračovat. Vždycky jsou to jiní lidé, kteří svým chováním jsou připraveni přispívat ke zdaru mého života – a jsou to třeba dělníci na plantáži ve Střední Americe, kterým vděčíme za právě sněžený banán.

Abychom to poznali, musíme se naučit osvobodit se od poklusu všedního dne. Ve stresu, spoutaný úzkostnou starostí, v rozptylování mnoha nabídkami zábavy člověk snadno přehlédne, jak mnoho vděčíme jiným, zvláště svým manželským partnerům, rodičům, učitelům, dětem, vnučkám, spolupracovníkům... Když to tady píší, uvědomuji si, že na to pomyslím velmi zřídka. A přitom je právě péče o vděčnost dobrou živnou půdou pro prožití radosti. Ta se dostavuje, když pochopím, kolik dobra nezaslouženě dostávám. Kdo čte v Písmu svatém, narazí na pravý důvod k radosti: bezpečí v Bohu (srov. Ž 16,8-9; 32,11; 64,11; Jan 15,10-11; 16,20-22.24; Lk 6,22-23; 24,51-52; 1 Sol 1,6; 1 Petr 4,12-13). Ale aby tato řeč o radosti nebyla jenom zvukem slov, nezůstala krásnou teorií, musíme se otevřít pro přítomnost Boží, vystavit se jeho působení, jeho stvoření, jeho tiché řeči. Ale vyhradit si na to čas – to je v naší době velká opovržlivost. Pak oživnou slova Pisma svatého: „Miluješ mne?“ – „Já jsem s vámi po všechny dny...“ – „Já na tebe nezapomenu. Hleď, vyryl jsem si tě na dlaně svých rukou...“ Často si vzpomínám na tu velkou radost, která mě naplnila ve dnech po mém obrácení, na překvapivý objev: Už nejsi nikdy sám – „Zůstaňte ve mně, a já zůstanu ve vás...“

Právě v naší v tolika směrech ohrožené době je světu tolik zapotřebí, aby poznal na křesťanech, že existuje alternativa k závodům o životní šance. Život v důvěře v Krista působí radost – navzdory všem problémům a protivenstvím.

Z VISION 2000 - 6/2014 přeložil -mp-

Život podle Mariina vzoru a mariánský život v Marii kvůli Marii (7)

Kapitola VII

Předmětem mariánského života je Bůh a Maria, jakýmsi vznešeným způsobem spojení čili jedno mezi sebou; jako předmětem jakéhokoliv kontemplativního života je buď Bůh sám, nebo Bůh a člověk jakožto osobně spojené čili sjednocené: jaké činnosti v duši z toho vyplývají.

Pro lepší vyjasnění uvádíme, že jako se vyskytuje život prostě kontemplativní, mající za předmět pouhou Boží podstatu bez nějaké formy či něco jasně božského, jako Nejsvětější Trojici či božské pojmy, atributy a dokonalosti, tak je jiný kontemplativní život, jehož předmětem je Kristus, Bůh a člověk, Bůh v přijatém lidství a zároveň lidství osobně spojené s božstvím. Vedle tohoto prostého kontemplativního života a života kontemplujícího Krista, Boha a člověka, máme také život kontemplující Boha v Marii a Marii v Bohu, který je nerozděleně oddaný oběma a k oběma láskyplně plyne: vždyť Bůh a Maria jsou jedinečným způsobem spojení, ne však osobně, jako je v Kristu lidství spojeno s božstvím, ale takřka podstatně na základě milosti, způsobem jasně vyšším, než jsou jakákoliv jiná stvoření, a to i ta nejvznešenější, spojená s Bohem. Toto jedinečné spojení je zejména zalo-

ženo na postavení Marie jakožto Matky, pro které je určitě jistým způsobem považována za jedno se svým Synem, s Bohem, jehož je Matkou, a jako taková nemůže být v nahlížení, milování a uctívání oddělena od božství.

Takovýmto způsobem se Maria některým zbožným duším ukazuje, totiž jako jedna v Bohu a s Bohem, a to bez nutnosti nějakého prostředku, který by je oba spojoval. Tím také dochází k tomu, že se tyto duše, jak se zdá, všude setkávají v Bohu se svou milovanou Matkou, líbají a objímají ji, a to v obdivuhodném splynutí, s láskyplnou oddaností a s rozplynutím sebe v ní a zároveň v Bohu. Tehdy se zdá, že tyto duše jsou vnitřně přijaty a uzavřeny do jejího nejčistšího, nejmilovanějšího a nejhoroucnějšího Srdce čili mateřského lůna, umdlévající a takřka opilé a bláznivé kvůli něžnosti nejnevinější lásky vůči ní a zároveň vůči Bohu a kvůli vylévání lásky vůči oběma. Když tyto duše sladce spočívají v Mariině Srdci, pohlceny jedním, rozplynuty v jednom a plynoucí k jednomu, takže jejich život je dvojitým a zároveň jednoduchým božským životem, tehdy je jim udělen život ducha v Marii, spočinutí v Marii, těšení se z Marie, jakési láskyplné rozplynutí se v Marii a sjednocující láska s Marií.

Toto všechno se děje následujícím způsobem: Když se duch se vši možnou jednoduhostí, nahotou a pokojem nechá pohltit a opojit Boží podstatou bez nějaké formy a vnitřně se oddává kontemplaci této nejjednodušší božské podstaty, lásce k ní a těšení se z ní, je duše také někdy vnitřně a lahodně vábena k tomu, aby zároveň kontemplovala, milovala a objímala milovanou Matku, k ní láskyplně lnula a z ní se sladce těšila: řečeno jedním slovem, aby se s co největší láskou oddávala Marii jako jedné s Bohem a jako s Bohem jedinečně spojené. Tak duše, když miluje Boha a těší se z něho, také miluje milovanou Matku a těší se z ní, jako by ona byla jedno s Bohem. Tak se zdá, že vzhledem k duši jsou Bůh a Maria jediným předmětem této lásky a těšení se, neboť duše se oddává oběma na způsob jednoho. Je to podobné tomu, když se zbožná duše zabývá Kristovým lidstvím, které kontemplanuje jako spojené s božstvím, takže uvažuje dvě přirozenosti jako sjednocené na základě jedné osoby a jako jeden předmět.⁽¹⁾ Duše tudíž podobným způsobem kontemplanuje a miluje Ježíše a Marii jakožto Matku a Syna, spojené v co nejužší jednotě, tedy jakožto jedno nebo sice jakožto různé bytosti, ale tak propojené, že jedna nemůže být poznávána a milována bez druhé.

Svatý Řehoř z Nareku novým učitelem církve

Svatý otec František udělil 12. dubna 2015 titul učitel univerzální církve svatému Řehoři z Nareku. Tohoto mnicha, teologa, zakladatele arménské literatury a sakrální hudby arménská apoštolská církev již dávno uctívá jako svého učitele.

Svatý Řehoř se narodil v polovině 10. století (mezi lety 940–951) v arménské šlechtické rodině. Po matčině smrti přijal otec kněžské svěcení a brzy se stal arcibiskupem. V duchovní dráze jej následovali oba synové – Jan a Řehoř, kteří vyrůstali u své tety, Ananie z Nareku, představené tamní-

ho kláštera. V oblasti Vanského jezera, které dnes leží na tureckém území, se v desítky existujících klášterů utvářely základy arménské křesťanské kultury. Svátý Řehoř k nim přispěl řadou hudebních a teologických děl, z nichž nejznámější je *Kniha nářků*. V češtině vyšla studie nazvaná *Svatý Řehoř z Nareku, teologie, motivy a hudba* v díle autorů Haiga Utidjiana a Evžena Kindlera. Za datum smrti arménského mnicha se považuje 7. říjen 1003 a jeho hrob byl až do arménské genocidy uctíván křesťanskými poutníky.

Podle zpráv tiskových agentur

(Pokračování)

Z latinského originálu

*„De vita mariae-formi et mariana
in Maria propter Mariam“*

*(Antverpiae: typis Marcelli Parys, 1671)
přeložil P. Štěpán M. Filip OP*

Poznámky:

⁽¹⁾ Zde ctih. otec Michael naráží na tajemství vtělení Božího Syna. Pán Ježíš má dvě přirozenosti: vlastní božskou a přijatou lidskou, ale obě přirozenosti jsou bez vzájemného smíšení sjednoceny v jedné božské osobě. Kristus Pán je tak jeden, a nikoliv dvoji, a je tedy i jedním předmětem kontemplanace. [pozn. překl.]

Neuvěřitelné obrácení sovětského mučitele

Sergej Kurdakov (1951–1973)

Sergej Kurdakov se narodil 1. března 1951 v Novosibirsku na Sibiři. V roce 1955 byl jeho otec zastřelen, když se Chruščov, potom co se dostal k moci, rozhodl provést likvidaci přívrženců Stalinových. Jeho matka zemřela o několik měsíců později žalem a zanechala čtyřletého sirotka. V zařízeních, v nichž byl ubytován, se staly děti vzhledem k brutálním vychovatelům násilnickými a bez kázně. Sergej se naučil bojovat, aby přežil, a stal se ve 14 letech vůdcem chlapců. Každý den jim vychovatelé vtoukali do hlav, že žádný Bůh není. Těmto lekcím porozuměl tak dobře, že se už brzy stal šéfem komunistické buňky své školy. O rok později se mu díky jeho angažovanosti otevřely dveře námořní akademie v Leningradě. Když 15letý sirotek projížděl Moskvou, velmi mu leželo na srdci, aby splnil jednu povinnost: uctít nabalzamované tělo Leninovo. Dojatý mumlal: „Otče Lenine, ochraňuj mě, veď mě. Pomoz, abych porozuměl tvému učení!“

Šéfem policejní bandy

Na námořní akademii se učil Sergej Kurdakov v letech 1966–1968 teorii komunismu pro sekci komunistické mládeže. Protože si jeho snaživosti velmi cenili, poslali ho do akademie v Petropavlovsku Kamčatském na Dálném východě. V hlavním městě poloostrova Kamčatka měl pokračovat ve svých studiích. Tam dostal v 18 letech spolu s 1200 členy armády, kteří byli vyhledáni z celého Sovětského svazu, aby vytvořili elitu budoucích důstojníků, vyučovací lekce komunismu. S náruživostí se věnoval všem druhům bojového umění a organizoval politické přednášky, kterých si jeho vrchnost velmi cenila. Strana se skutečně stala jeho rodinou.

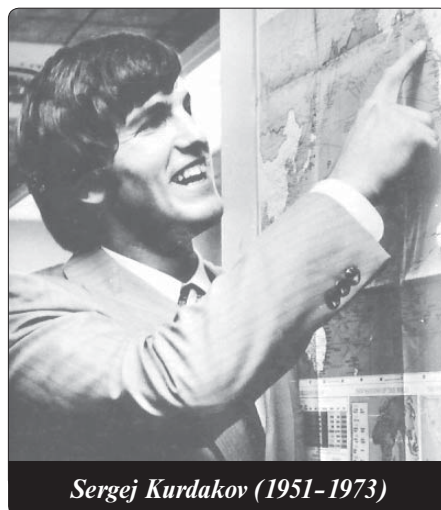
V květnu 1969 s ním navázal spojení Azarov, major KGB, který v něm viděl budoucího šéfa zvláštní brigády tajné policie. Měl si vybrat dvacet kamarádů, vzdělat je a organizovat aktivity v oblasti Petropavlovsk. Místo 7 rublů měsíčního platu dostal při každé „operaci“ 25 rublů. Pro mladého, ctižádostivého muže ve věku 18 let to byla nečekaná příležitost, která otvíra-

la perspektivy do budoucnosti. Řekli mu, že jde o to, aby se prováděly rychle a tajně útoky, aby se neutralizovaly kriminální elementy. Při prvních zásazích byl Sergej a robustní mladí muži, které on naverboval, vysíláni, aby potlačili výtržnosti, které propukaly v barech, kde se zdržovalo mnoho opilých. Pokyny zněly, že mají bitky ukončit všemi prostředky, aniž by rozlišovali, kdo byl v právu nebo v nepravu. Po každém nasazení dostali mladí rekruti svých 25 rublů. Potom šli do klubů, kde jedli, pili, tancovali s děvčaty, vedli hýřivý život, dříve než se zase vrátili na svoji základnu. Major se smál jejich vyvádění a gratuloval jim, že umí „zvalchovat tváře“.

První pronásledování

Jednoho dne si zavolal Azarov Sergejovu malou skupinu, aby jí vysvětlil svůj vlastní cíl. Měli v budoucnu bojovat se všemi kriminálníky, kteří jsou pro sovětský režim nejnebezpečnější. Ti jsou prý velmi lstiví a chtějí by ducha lidu otrávit ničivým přesvědčením, čímž by byla podkopána marxisticko-leninská doktrína. Jsou to *religiozníci*, věřící, kteří nasazují svoji inteligenci a spolupracují s imperialistickými mocnostmi.

„Muži,“ říkal Azarov, „vaším úkolem je zkonfiskovat veškerou náboženskou literaturu, kterou najdete. Zlikvidujte strůjce spiknutí, pak tyto tajné organizace zaniknou. Všechno toto musí být z naší společnosti vyhnáno!“ Mladík Sergej byl tímto odhalením velmi zaujat. Rozhodl se dát se do

Sergej Kurdakov (1951–1973)

práce bez otálení, aby věřícím udělal správnou lekci a tím urychlil jejich vyhlazení.

První zvláštní nasazení nedalo na sebe dlouho čekat. Jedna schůzka dvanácti *religiozníků* se měla uskutečnit večer ve 22.30 hodin na okraji města. Sergejovi a jeho 14 kamarádům nabídli vodku a kladli jim na srdce, aby postupovali s největší diskretností, a vyslali je ven. Měli zničit náboženské knihy a podzemního pastora uvrhnout do vězení. Místo nějaké rvačky, křiku a nadávání se komando setkalo s dobrými lidmi, kteří v klidu zpívali písně. Pastor je zdvořile přijal a vysvětlil jim, že sovětská ústava zaručuje svobodu náboženství. Sergejovi, který byl velmi překvapen, se nepodařilo operaci provést podle pokynů. Vrátil se velmi rozrušený zpátky do akademie a nebyl příliš nakloněn tomu, aby zakoušel podobný způsob jednání. Proto si vzal Azarov svoje muže na kobereček. Šikovně zamíchal mezi násilné zatýkáni kriminálních malá nasazení proti věřícím, která se děla silným výpraskem: bylo mnoho modřin a zakrvácených obličejů.

Křest krví

V srpnu 1969 byl Sergej zavolán k šéfovi policie. Jeden „zrádce“ mu řekl o shromáždění věřících, kteří měli přijít na tajný křest mladistvých asi 60 km od města. Křest se měl konat u řeky Avachy, na klidném místě, vhodném pro tento obřad. První možnost zničit věřící Sergej a jeho skupina propásli, ale tentokrát chtěli být úspěšní!

Záložní komando počkalo, až pastor a sedm mladých lidí, kteří byli oblečeni do bílého oděvu, vstoupili do řeky. Ostatní křesťané, kteří zůstali na břehu, zpívali tichým hlasem. Na Sergejův signál vyskočili policisté, oblečení do civilu, z křoví a mlátili obušky. Krev tekla, protože mlátili věřící hlava nehlava, a ti křičeli: „Pomoz nám, Bože!“ Sergej poručil, aby je umlčeli. Trýznitelé potom ponořili ruce do řeky a zacpali jim ústa pískem a hlínou, takže už nebylo slyšet modlitby. Bylo to strašné divadlo. Potom popadali do vody, která se zabarvila krví, za pastorem, jehož tělo bylo strženo proudem řeky. Ženy byly

vysvěčeny ze šatů, naloženy do nákladního auta, trýzněny, páleny cigaretami. Na policejních stanicích gratulovali „hrdinům“, zatímco ženy byly zavřeny do cely, vydány na pospas opilcům, kteří se bavili celou noc tím, že si z nich tropili legraci. Nina, šestnáctileté děvče, z toho dostala těžké psychické trauma. Pekelné přeřady následovaly čím dál častěji za sebou a prováděli je jednou či dvakrát za týden. Už brzy Sergej s údivem zjistil, že partajní šéfové jsou cyničtí lidé, kteří absolutně nevěří v komunismus. Ztratil svůj idealismus, ale stále stoupal po stupních moci.

Tváří v tvář Nataše

O několik měsíců později – bylo to v roce 1970 – byla policejní akce v jednom domě, kde se shromáždilo patnáct věřících k modlitbě. Sergej se vynořil a zakřičel na ně: „Bůh neexistuje, vy ubozí blázni! Řekněte vašemu Bohu, aby vám teď pomohl!“ Větrelec zničili všechno v domě, mlátili svými obuškami a krev tekla z tváří, zvláště z tváře krásné Nataši Sdanové. Tenkrát se Sergej ptal, proč se tak pěkné děvče přiznává k víře a svoje bezpečí vydává všanc.

O tři dny později zasáhlo komando zase na jednom modlitebním shromáždění, kde byli shromážděni sami mladí. A hle, znovu tu potkal Natašu, která riskovala svůj život!

Silné paže ji hnaly přes pokoj a bily ji, aby se konečně přestala zúčastňovat schůzek, které se hodily pro staré „bigotní“ lidi. Se zakrváceným obličejem řekla Nataša, která byla hrdá na svoji víru: „Proč bych neměla být věřící? Bylo by lépe, kdybych byla alkoholička nebo prostitutka?“ Sergej nevěděl, co by jí odpověděl. Pohrozil jí tím nejhorším, kdyby se nepřestala zúčastňovat těchto nebezpečných setkání. Aby lekci dobře rozuměla, udeřil ji, když ležela svlečená na stole, celou svou silou po hýždích, až se jí lepily krvavé cáry kůže.

Podivuhodné setkání

O týden později byl Sergej a jeho muži poslání, aby překvapili jinou skupinu věřících. Šest se jich vynořilo v malinkém sále, který byl naplněn k prasknutí. S pokřikem vtrhl Sergej do místnosti a uviděl tam známou tvář. Zase je tu ona, ta pěkná Nataša! V tom okamžiku, když jeho kamarád Alex plný nenávisti proti ní zdvihl svůj obušek, vykročil jeho kolega Viktor, vytvo-

Poselství Královny míru Mirjaně

„Drahé děti! Přeji si působit skrze vás, moje děti, moji apoštolové, abych nakonec všechny své děti shromáždila tam, kde je vše připraveno pro vaše štěstí. Modlím se za vás, abyste se skrze skutky mohli obracet, neboť přišel čas pro díla pravdy, pro mého Syna. Má láska bude působit ve vás, posloužím si vámi. Mějte ve mne důvěru, vždyť vše, co si přeji, si přeji k vašemu dobru, k věčnému dobru, stvořenému nebeským Otcem. Vy, děti moje, apoštolové moji, žijete pozemským životem spolu s mými dětmi, které nepoznaly lásku mého Syna, které mne nenazývají Matkou, ale nebojte se svědčit pravdě. Když vy se nebojíte a odvážně svědčíte, Pravda zázračně zvítězí, ale pamatujte, síla je v lásce. Děti moje, láska je pokání, odpuštění, modlitba, obět a milosrdenství. Když budete umět milovat skutky, budete obracet, budete umožňovat, aby světlo mého Syna proniklo do duší. Děkuji vám! Modlete se za vaše pastýře. Oni patří mému Synu, On je pozval. Proste, aby vždycky měli sílu a odvahu zářit světlem mého Syna.“

Medžugorje 2. června 2015

řil Nataše ochranu před Alexem a zvolal: „Nikdo ať se jí nedotkne! Zpátky! Ona má něco, co my nemáme!“ Sergej vidí, že je potřeba rychle zasáhnout. Rozhodným gestem odehnal své muže, aby nechali odváznou mladé děvče odejít. Ano, co je to, co ostatní nemají? Sergej chtěl za ní utíkat, aby se zeptal na její tajemství. Ale Nataša zmizela. Brzy potom se vrátila do své rodné země, na Ukrajinu, poté, co ji kolegové v práci pronásledovali.

Od té chvíle měl Sergej pocit, že tito křesťané snad nejsou takoví hlupáci, a tak nejsou nepřátelé. Nataša rozkolísala všechny jeho předsudky vůči věřícím.

Nasazení proti tajným církvím nemilosrdně následovala ve stále kratších intervalech. Kamčatka měla být vyčištěna od těch 60 000 *religiozníků!* Ale pokaždé potkávali pronásledovatele nové konvertity, kteří byli stále mladší!

Obrácení

V červenci 1970 čekal Sergej na policejní služebně na to, aby byl znovu vyslán. V jednom rohu uviděl tři krabice s náboženskými brožurami, které měly být spáleny. A myslel znovu na Natašu a hnán nezadržitelnou zvědavostí, začal tajně číst. V jednom ze sešitů narazil na 11. kapitolu Lukášova evangelia. Když přišel kolega, aby „všechno toto náboženské svinstvo“ v kamnech spálil, vytrhl Sergej rychle dva listy, které si schoval do tašky. Těže noci je opatrně rozbalil, když ležel na posteli v námořní akademii, aby si je ve skrytu přečetl. Nenašel tam nic závadného. Naopak: učilo se tam, jak se má člověk stát lepším a jak se má odpuštět těm, kdo nám činí zlo. Najednou jako by mu spadly šupiny

z očí. Otřesený a plný údivu si pomyslel: „Tak to je ono, v co Nataša věřila!“ Slova evangelia ho provázela po celý týden. Byl ale znovu požádán, aby jedné skupině věřících udělil lekci. Setkal se s jednou malou starou paní, která se začala modlit: „Bože, odpusť tomuto mladému muži. Otevři mu oči!“ Sergej byl šokován. Ona, která měla dostat úder do hlavy, prosila o pomoc pro toho, který byl vůdcem komunistické mládeže! V poryvu hněvu zvedl svůj obušek, aby ji silně udeřil. „V tom okamžiku,“ vyprávěl Sergej později, „mi někdo silně zadržel ruku a táhl pevně nazpět. Byl jsem vyděšený a bolelo mě to. Myslel jsem, že to je některý věřící, a otočil jsem se, abych ho praštil, ale tam nebyl nikdo! Zhrozil jsem se! Nechal jsem svůj obušek padnout a vyběhl jsem jako blázen s rozpáleným obličejem ven. Po lících mi začaly téct slzy.“

Mimořádný útěk

Krátce potom se podařilo Sergeji Kurdakovi, ne bez námahy, opustit tajnou policii. S diplomem vybraného důstojníka by mohl brzo nastoupit do sovětského námořnictva.

Jeho cílem ale bylo vyzkoušet všechno, aby konečně opustil Sovětský svaz. Protože požíval úplné důvěry, měl privilegium, že se mohl setkat se špiónem, Elaginem, na jednom rybářském parníku, který lovil podél pobřeží USA a Kanady. Jednoho večera se dostal rybářský parník do silné bouře. Aby zachránil člun a přístroje, nařídil kapitán Sergejovi, aby vysílal signál SOS, aby si vyprosil povolení zachránit se ve vodách, které patřily Kanadě. Štěstí se na něho usmálo, a on toho chtěl využít.

► Dne 3. září 1971 se ponořil Sergej plný naděje do ledové a bouřlivé vody Pacifiku. Sportovně trénovaný muž potřeboval 5 hodin, aby překonal plaváním těch několik kilometrů, které ho dělily od pobřeží. Když byl na konci svých sil, objevil se kužel světla vesnice, která se jmenovala Tasu. Tam ztratil vědomí. Ráno mu poskytlí obyvatelé vesnice pomoc, protože byli uvědoměni jednou starou ženou, která z podivuhodných důvodů stála v tuto hodinu u okna místo toho, aby pracovala!

Rušivý svědek

První kontakty se svobodnou zemí odhalily našemu utečenci, jak velmi byla sovětská propaganda jediným pletivem lži. Bohužel velice rychle se ve Vancouveru dostal do kanadského vězení. Na základě dohody mu hrozilo převezení do Sovětského svazu, zvláště když byla příští měsíc očekávána návštěva předsedy Rady ministrů Sovětského svazu Kosygina. Ve svém zoufalství se Sergej modlil ve dne v noci na kolenou k Bohu, jak to viděl u věřících. Mimořádně ho přemístili letadlem do Quebecu. Tam bylo médiím tajemným způsobem telefonickým hovorem oznámeno celé dobrodružství Sergeje Kurdakova. Aféra vešla ve známost a byla podána žádost u ministerského předsedy Trudeaua. Nakonec se Sergej dověděl ve své cele, že mu Kanada nabídla politický azyl. Konečně se dočkaly jeho modlitby odpovědi.

Jeho první starostí teď bylo, aby dodržel svůj slib, který dal Bohu: aby mu sloužil. Po dvoudenním postu našel v jednom kostele ukrajinského obřadu kněze, který ho vzdělal v evangelních pravdách a zeptal se, zda by byl připraven odevzdat celý svůj život Bohu. Poté Sergej našel pokoj. Začal mluvit v kostelech a v televizi. Vyprávěl o svém obrácení a o pronásledování, která byla organizována komunistickou stranou. Stal se členem organizace, která pronásledovaným křesťanům posílala do SSSR Bible a pomocné prostředky.

Dne 1. ledna 1973 byl Sergej nalezen ve svém bytě mrtvý v nedožitych 22 letech. Měl kulku v hlavě. Naštěstí tento mladý mučedník napsal svůj příběh. Ten končí slovy: „Natašo, skrze tebe se můj život změnil a já jsem se stal tvým bratrem v Ježíši Kristu. Bůh mi dal své odpuštění: Doufám, že také ty mi můžeš odpustit.“

Z Maria heute 2/2015 přeložil -mp-

Propagandou proti církvi (14)

Podobně jako v případě komunistické ideologie byl kořenem protikatolické (protikřesťanské) tváře německého národního socialismu vztah tvůrců nacistického hnutí, v čele s Adolfem Hitlerem, k víře.

Nejhorší jsou „bráškové“

Dá se říci, že propagandistický útok národních socialistů na církev v Německu opakoval všechny vzory, které známe už od časů reformace a Francouzské revoluce. Podobně jako jejich předchůdci v díle rozšiřování protikatolické propagandy stejně i národní socialisté se rozhodli udeřit především na katolické řády.

Protiřádová fobie byla charakteristická pro celý hitlerovský režim. V roce 1936 se psalo v jednom z listů vydávaných Hitlerjugend (národně socialistická mládež): „Kláštery jsou životním nervem katolické církve. (...) Kdo útočí na kláštery, ten útočí na celou církev.“

V národně socialistické propagandě byl k dispozici celý katalog obvinění na adresu katolického řádového života. Zaznívali tedy řeholníkům i řeholnicím, že vedou „neněmecký“ (undeutsch) způsob života. V této souvislosti národně socialistické propagandisty – stejně jako jejich předchůdce z předešlých staletí – dráždil především slib čistoty. Celibát srovnávali v NSDAP s „biologickou slepotou“.

Národně socialistická propaganda se rovněž odvolávala na staletí obehnaný argument o „lenosti“ a „zahálčivosti“ katolických řeholníků a řeholnic. Toto předhazování se týkalo především kongregací kontemplativního charakteru. V dopise poslaném v prosinci 1938 mnichovskou pobočkou NSDAP jednomu z významných funkcionářů německé politické policie (SD) čteme následující stížnost na kontemplativní řády: „V době, kdy celý národ napíná všechny své síly při realizaci čtyřletého plánu, je něčím nepřijatelným, aby jistá část Němců vůbec nepracovala nebo se věnovala činnosti, která je bez jakéhokoliv významu pro všeobecný blahobyt.“

V propagandě národních socialistů se opakující výčitka „neněmeckosti“ katolických řádů měla ještě jiné pozadí. Ve sloupcích nacistického tisku se každou chvíli objevovala obvinění, že instituce

katolické církve jsou zodpovědné za „zežidovštění duší“ (jak prohlašovalo jedno z „vědeckých“ memorand připravených roku 1937 na doporučení NSDAP) a za udržování tajných přátelských kontaktů se „světovým židovstvím“ a se „světovým komunismem“.

Nejhorší tu – jako vždy – byli jezuité. V národně socialistickém tisku, jakož i v dokumentech německé politické policie po roce 1933 je Tovaryšstvo Ježíšovo líčeno jako ztělesnění všech negativních rysů propagandou připisovaných katolické církvi. V roce 1935 připomínali funkcionáři SD vzhledem k redemptoristům pracujícím v Německu „státu nepřátelskou, jezuitskou, neobyčejnou nauku morálky“, jaká byla spojována s tímto řádem. Povětšinou – jak bylo konstatováno v SD – „jakási část jezuitského ducha přece vězí ve všech řeholních kongregacích“. Není náhodou, že jezuitům mezi všemi dalšími řády v roce 1941 bylo odňato právo na plnění kaplanské služby u oddílů wehrmachtu.

Zesílení útoků na církve – procesy

Neklid mezi národními socialisty probouzel jev dynamického rozvoje katolického řeholního života v Německu po první světové válce. Mezi roky 1919 a 1935 se počet klášterů v Německu víceméně zdvojnásobil – vzrostl z 320 na 661. Počet ženských řeholních domů tou dobou vzrostl o 40 % (z 5 741 na 7 990). Ve stejné době vzrostl počet osob žijících v noviciátě veškerých mužských řeholních řádů pětinasobně.

Navzdory tomu, co stále tvrdila propaganda, útok na církevní instituce začínal v té době, kdy dynamicky vzrůstal počet obrácení i povolání. Stejně tomu bylo i v Německu v 19. století, kdy byl bismarckovský Kulturkampf chorobnou reakcí na rozvoj řádového života nad Rýnem i Sprévu.

V *Denících* J. Goebbelse, šéfa ministerstva propagandy třetí říše, se u data 12. května 1937 nachází tento zápis: „Řády musejí být rozpuštěny a církvím je třeba

▶ odebrat právo na vzdělávání. Jen tímto způsobem v průběhu několika dekád je (katolické duchovní) zdecimujeme. Potom nám budou zobat z ruky. Ale první věc – to jsou procesy. Probíhají tak, jak bylo ustanoveno, a vzbuzují ohromný zájem – podle přání.“

Goebbelsem zmiňované procesy byla celá série soudních procesů vedených v zájmu „spravedlnosti“ třetí říše proti katolickému duchovenstvu, především proti řeholnímu duchovenstvu. Od roku 1935 se před německými soudy řešily záležitosti tzv. devizových přestupků a „nemorálního chování“ řeholníků a řeholnic (a to v době, kdy křesťanská morálka byla nahrazena ideologicky nedostatkem morálky!). Jak přiznává Goebbel ve svých důvěrných výše uvedených zápiscích, šlo o průběžně koordinovanou a naplánovanou akci, v níž hledání pravdy a spravedlnosti bylo na posledním místě. Šlo především o dosažení propagandistického efektu zaměřeného na katolickou církev jako celek.

Všechno to začalo v roce 1935 sérií procesů pro „devizové přestupky“. Takto byly například kvalifikovány sbírky peněz organizované v německých domácnostech na misijní cíle, realizované na jiných kontinentech. Nutně tedy shromážděné finanční prostředky musely být převedeny (po výměně za cizí valutu) mimo teritorium Německa, což bylo ve světle práva třetí říše nelegální.

Celkově bylo roku 1935 před soud postaveno kvůli takovému typu „devizových přestupků“ 60 kněží, řeholníků a řeholních bratří (mezi nimi mj. provinciál dominikánů L. Siemer) a 37 řeholních sester z 35 různých řeholních kongregací. Vynesené tresty měly dvojí podobu: peněžité trest ve výši od 500 do 600 000 marek nebo vězení od 4 měsíců do 19 let. Charakteristické bylo to, že soudy – na důrazné vybídnutí z Berlína – sahaly obyčejně k sankcím vyššího ražení a osoby duchovní byly trestány přísněji než osoby světské, které přestoupily stejný paragraf německého trestního řádu.

V souvislostech těchto vykonstruovaných procesů s „devizovými přestupky“ je třeba uvážit, že v propagandě národních socialistů zaměřené proti katolickým řádům hrála nemalou roli legenda o „nesmírných bohatstvích“ ukrývaných zřejmě

za zdmi klášterů. Kvůli propagandistickému rozehrávání „bohatství“ řádů se objevovaly pokusy režimu NSDAP zbavit tyto církevní instituce jejich majetku. Tomuto cíli především sloužily modifikace německého daňového práva. Po roce 1933 se začaly systematicky likvidovat daňové úlevy, jaké dosud měly církevní instituce, včetně řádů. Jako první se tyto restriktce dotkly řádů pracujících na misiích, poněvadž jejich práce – jak to bylo pojata v oficiálním usnesení – „nepřináší hodnoty německým spoluobčanům“. V průběhu času byly podřízeny řády v Německu daňovým regulacím používaným vůči

firmám i společnostem, a tím tedy způsobem mnohem více citelným.

V roce 1937 byly v okruhu nacistického aparátu teroru vypracovány plány převzetí všech klášterních budov. Cílem této akce bylo – jak to pojali funkcionáři SD – „zabránit opětovnému získání církví ztracené (kvůli procesům) pozice. Zároveň bylo třeba dohlédnout, aby získané budovy byly určeny k pozitivním cílům v duchu národního socialismu.“

(Pokračování)

Z *Mitujcie się!* 4/2014 přeložila -vv-

Rodina a chudoba - pokračování katecheze ze str. 2

Děti opravdu vědí, že člověk nežije jenom chlebem! V bídě strádají děti, protože touží po lásce a rodinných vazbách.

My křesťané bychom měli být neustále nablízku rodinám, které jsou zkoušeny chudobou. Přemýšlejte, každý z vás zná někoho, tatínka nebo maminku, kteří jsou bez zaměstnání. Rodina pak trpí. To je ohavné. Sociální mizérie totiž rodinu deptá a někdy ničí. Nedostatek či ztráta práce anebo její tíživá nejistota dopadají na rodinný život a vystavují vztahy tvrdé zkoušce. Životní úroveň v těch nejbídnějších čtvrtích, kde jsou problémy s bydlením a dopravou, jsou omezeny sociální služby, zdravotnictví a školství – to vše způsobuje další těžkosti. K těmto materiálním faktorům přistupují škody, které rodině působí falešné vzory šířené v médiích a založené na konzumu a kultu zdání, které ovlivňují ty nejhudší společenské vrstvy a zvětšují rozklad rodinných vazeb. Je třeba se starat o rodiny a pečovat o city, když je rodina v důsledku chudoby vystavována zkoušce!

Církev je matka a nesmí na toto drama svých dětí zapomínat. Také ona musí být chudá, aby byla plodná a dávala odpověď na tolikerou bídu. Chudá je taková církev, která praktikuje dobrovolnou jednoduchost ve svém životě, ve svých institucích a v životním stylu svých členů, aby byla zbořena přehrada každého rozdělení, zejména od chudých. Je třeba modlitby a činu. Prosme intenzivně Pána, aby námi otřásl a učinil naše křesťanské rodiny protagonistkami této revoluce rodinného

sblížení, která je nyní tolik potřebná! Touto rodinnou blízkostí je od počátku církev tvořena. A nezapomínejme, že soud potřebných, maličkých a chudých anticipuje soud Boží (Mt 25,31–46). Nezapomínejme na to a činně vše, co lze, na pomoc rodinám, aby mohly projít zkouškou chudoby a bídy postihující rodinné city a vazby.

Chtěl bych ještě jednou přečíst biblický text, který jsme slyšeli na začátku, a každý z nás ať myslí na rodiny, které jsou zkoušeny mizérií a chudobou. Bible v knize Sirachovcové praví: „Synu, neodmítej chudému živobytí a nenechávej chřadnout ubožáka. Nenech trpět toho, kdo má hlad, nedráždí nuzného. Nevrhěj se na rozjité srdce, nedopusť, aby potřebný zchřádl, než mu dáš almužnu. Neodvracej svůj pohled od chudého. Neodvracej své oči od potřebného, nikomu nedávej podnět, aby tě proklínal.“ (Sir 4,1–5) To totiž učiní Pán, jak říká evangelium, pokud nebudeme takto jednat.

Překlad: Česká sekce Rádia Vatikan

Raději žádná mše než „stará“ mše?

Salcburský světicí biskup se zamýšlí nad aktuálním problémem současného života katolické církve.

Já jsem se ještě „starou mší“ učil poznávat a slavit, pak přišla reforma, a já jsem byl ovlivněn novou formou, ovšem bez nějakého velkého přemýšlení. Dnes mám rád obě formy, ačkoli jsem tu „starou“ skoro zapomněl. Jestliže mi na reformě něco vadí, pak je to „zrušení“ tenkrát takzvaného „závěrečného evangelia“, tedy čtení Janova Prologu na konci každé mše svaté. Co se týká mého názoru: když jsem například pozván k biřmování ve starém ritu, říkám vždy, je-li to možné, ano, a těším se, že mohu s pomocí vlastních vzpomínek zase slavit starou mši. Proč se ostatní udělovatelé svátosti spíše brání, nedokážu říci.

Pro mě je dnes důležité: v současnosti lze mši svatou v běžné nové formě slavit nádherně a uchvacujícím způsobem, jak se to děje například v klášteře Heiligenkreuz a jistě i na dalších místech a v dalších farnostech. Ale děje se i mnoho zlo-

řádů, je tu zesilující tendence – ulehčená liturgií v mateřských jazycích – přetvářet si podle sebe texty a formy, jako by se jednalo o „naši oslavu“ místo o slavení církve, která nás jménem Božím zve ke „své oslavě“: Ježíš Kristus je hostitel. Mše svatá není námi uspořádáné, příjemné jídlo s přáteli...! To by mělo být „zažíváno, cítit a vidět na řeči těla v liturgii“. Nelze popírat, že kněží a laici, kteří si myslí, že je jejich právo a úkol udělat ze mše „event“ (událost), to dělají s dobrým úmyslem, ale kvůli tomu to nelze schvalovat.

Sleduji právě nezdravý odklon od staré liturgie a jsem vděčný, že papež Benedikt jí opět dal své místo tím, že dovolil kněžím ji svobodně sloužit.

U mnohých „protivníků“ se setkávám s názorem: „Raději žádná mše, než stará mše“ – což je v rozporu s naukou církve a též II. vatikánského koncilu. Je to tak absurdní, jako když někdo chce přijmout

velkou sumu peněz jen proto, že obálka má jeho oblíbenou barvu.

Proto si zaprvé přeji nové pochopení, že mše svatá v každé církvi přijaté formě a každé řeči je to největší, co církev má, a zadruhé láskyplné přijetí všech, kteří v rámci církevního řádu slaví mši svatou s příslušnou úctou – bez jakéhokoli způsobu „liturgického rasismu“, který zásadně odmítá latinskou nebo unionovanou mši svatou.

Nemělo by se zapomínat: za účast na mši svaté trpěli křesťané těžkými útrapami, nebezpečím života, nebo museli dokonce přijmout smrt! I kdyby měl člověk pro jedno primiční požehnání „prošoupat jeden pár bot“, teprve to je hodno mše svaté, které katolík v tom hlavním rozumí v každé řeči. Že se mají čtení číst, pokud je to možné, v řeči, které v úzkém slova smyslu lidé skutečně rozumí, papež Benedikt XVI. výslovně zdůraznil.

Reforma církve ob stojí jen ve znatelném novém objevení velkého „pokladu na poli“ a „získáním cenné perly“ nazývané slavení mše svaté!

Z www.kath.net přeložil -tk-

Je nutné dbát rovněž na vnější formy úcty k Bohu

Z homilie papeže Jana Pavla II. ve farním kostele Nejsvětějšího Jména Mariina v Římě 1. března 1989

V celém našem životě musí vládnout pořádek založený na Bohu. Jeho vůle – jeho nejsvětější vůle musí převládat ve všem. V tom spočívá vnitřní jednota života. Jak učí Ježíš – člověk nemůže sloužit dvěma pánům, Bohu i mamonu. Člověk dnes žije tak, jako by Bůh neexistoval, jako by Bůh nebyl Stvořitelem světa a vládcem vesmíru, jakož i vlastníkem veškerého bohatství a pokladů v nebi i na zemi. Lidé si myslí, že všechno je jejich dílo a že na tyto věci mají nárok; dokonce jsou pyšní na schopnosti, které jim přece dal Bůh, jinak by je vůbec neměli.

Když dá člověk přednost jiným bohům a modlám, pak bude Bohem opovrhovat, ano, dokonce ho nenávidět, a proto přijde do pekla. Co je tedy důvodem, že člověk tak snadno odbočí nesprávným směrem a ztratí se? Je to pokles úcty, protože tak se stává opovážlivým a pyšným; nebo staví vše sám na sobě, anebo počítá, ale opovážlivě, s Božím milosrdenstvím. Ale cesta k milosrdenství vede jen skrze

zkrocení vlastního „já“, jen skrze milost pokory, kterou Pán daruje svým jen tehdy, když o ni prosí. Ty své, které Pán miluje, ty napomíná. Kdo se bojí Boha, tedy ten, kdo má k němu úctu, protože je Stvořitelem světa a vesmíru, ten mu bude prokazovat čest, kterou mu dlužíme, a rád přijme tresty a napomínání. Velmi brzy tedy musíme počítat s novým pokáráním, jež převyší všechny Boží tresty, které dosud existovaly. Před tímto pokáráním nikdo neunikne; buď se mu rád podvolí a dá mu v sobě volný průchod, anebo se bude vzpírat a pak bude navždy zatracen jako onen druhý lotr, který se ve své uražené pýše rouhal.

Nejhorší je však rouhání se nad Božími milujícími slovy, která i dnes ustavičně na tuto ubohou zemi posílá prostřednictvím své Matky a svého Syna!

Abychom nezapomínali, před kým se nacházíme, je nutné dbát rovněž na vnější formy úcty. V lidské oblasti poznáme určité zdvořilostní formy – a vůči Bohu

bychom je chtěli vynechat? Proto ještě jednou varuji před veškerými formami neúcty, jako je například zde, v mé diecézi zakázané přijímání na ruku, jakož i ono povstávání na mnohých místech ve mši svaté, protože se už neví, co se zde společně slaví. Není to nic menšího než smrt našeho Pána a Spasitele, kterému máme za vše děkovat. Bereme ohled na lidský úsudek, bojíme se, že se nám vysmějí, a obáváme se nevýhod ze strany lidí – Boha se však nebojíme? Já jsem neodvolal, co o tom říkal jeden z mých předchůdců!

Děje se to na vaši zodpovědnost, milí biskupové zahraničních diecézí, a já se za vás modlím, abyste ještě včas poznali, jak nepravá vaše cesta je! Ale tady, milí bratři a sestry, je dovoleno přijímat jen vkleče do úst; všechno, co přinesou a rozšíří cizinci, je zakázáno. Toto vám říkám jako váš biskup!“

Zdroj: John Paul II, Sermon, March 1, 1989, Church of SS. Nome Di Maria

Z www.lifenews.sk přeložil -dd-

Pondělí 22. 6. 2015

6:05 Vatican magazine (820. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu 6:35 Bůh v Tibetu 7:00 V pohorách po horách – Banikov 7:15 Přejeme si... 7:30 Národní eucharistický kongres 2015 8:35 Historie českých hospiců aneb První hospic v Čechách 8:55 Papež František v Turíně: návštěva Valdenského kostela v Turíně a ekumenické setkání [L] 10:35 Bez hábitu naživo: Z kláštera mníšek Řádu kazatelského ve Znojmě 11:40 Sedmihlášky – Má matička pořad repce 11:45 Klaunský pohádkový kuffík (20. díl): O poslušnosti 12:00 Polední modlitba [L] 12:05 Mše svatá z kaple Telepace [L] 12:50 Jarret na Dostavníku 2012 13:15 Příběhy odvahy a víry: Profesorka Valentina Puziková (18. díl): 80 let tajnou řeholnici 13:45 Vatican magazine (820. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu 14:15 Můj Bůh a Walter: Člověk 14:30 Noční univerzita: P. Marek Orko Vácha – O modlitbě [P] 16:05 V souvislostech (103. díl) 16:25 Se salesiány na jihu Madagaskaru: BEMANEVIKY – Misijní stanice v pralese 16:45 Dobrý pastýř: Mons. Marcelo Palentini 17:20 Don Bosco, světec který hrával fotbal 17:45 Řeckokatolický magazín 18:05 Vezmi a čti [P] 18:25 Sedmihlášky – Má matička pořad repce 18:30 Klaunský pohádkový kuffík (21. díl): O prohanosti [P] 18:45 VideoJournal české vědy 19:10 Ars Vaticana (27. díl) 19:25 Přejeme si... 19:40 Zprávy z Věčného města: 22. 6. 2015 [P] 20:00 Dům ze skla? (5. díl) [L] 21:05 Na koberečku 21:15 Terra Santa News: 17. 6. 2015 21:40 Noční univerzita: Prof. Martin Weis, Th.D. – Dvoji život mistra Jana Husa (1. část) 22:55 Vatican magazine (820. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu 23:30 Kulatý stůl: Jan Hus dnes.

Úterý 23. 6. 2015

6:05 Zprávy z Věčného města: 22. 6. 2015 6:15 Janáčkův máj – 40.ročník mezinárodního hudebního festivalu Klenoty evropské opery s Adamem Plachetkou 8:20 Můj Bůh a Walter: Člověk 8:35 Budu pomáhat: OZP Akademie 8:45 Buon giorno s Františkem 9:50 Vatican magazine (820. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu 10:25 Noční univerzita: Prof. Martin Weis, Th.D. – Dvoji život Mistra Jana Husa (1. část) 11:40 Klaunský pohádkový kuffík (21. díl): O prohanosti 12:00 Polední modlitba [L] 12:05 P. S. [P] 12:15 Zprávy z Věčného města: 22. 6. 2015 12:25 Ars Vaticana (27. díl) 12:40 V pohorách po horách – Banikov 12:50 Řeckokatolický magazín 13:10 Kulatý stůl: Jan Hus dnes 14:45 Přejeme si... 15:05 Pod lampou 17:15 Godzone magazín [P] 17:45 BET LECEM – vnitřní domov (32. díl): Petr Kliment Koutný 18:00 Noeland (21. díl) 18:25 Sedmihlášky – Má matička pořad repce 18:30 Klaunský pohádkový kuffík (22. díl): O trpělivosti [P] 18:40 Zárazek v pralese 19:15 Zimbabwe: Z temnoty 19:35 Zpravodajské Noeviny: 23. 6. 2015 [P] 20:00 Pavel VI. – nepochopený papež 21:05 Krasohled (16. díl) 21:35 Zpravodajské Noeviny: 23. 6. 2015 21:50 Přejeme si... 22:10 P. S. 22:20 Zprávy z Věčného města: 22. 6. 2015 22:30 Terra Santa News: 17. 6. 2015 22:50 Cesta k církvi – Život a osud otce Alexandra Meně 23:55 Cvrlikání.

Středa 24. 6. 2015

6:05 Zpravodajské Noeviny: 23. 6. 2015 6:20 Noční univerzita: P. Marek Orko Vácha – O modlitbě 7:55 Ars Vaticana (27. díl) 8:10 Outdoor Films s Jiřím Kráčalíkem – Nepál – zemětesení na vlastní kůži 9:45 Zprávy z Věčného města: 22. 6. 2015 10:00 Generální audience [L] 11:20 Zachraňme kostely (2. díl): Kostel svatého Víta v Zahradce 11:45 Klaunský pohádkový kuffík (22. díl): O trpělivosti 12:00 Polední modlitba [L] 12:05 Mše svatá z kaple Telepace ze slavnosti Narození sv. Jana Křtitele [L] 12:50 Učedníci a misionáři 13:20 Na

TELEVIZE
DOBRÝCH ZPRÁV

NOE

■ Vysílání denně 6.00 – 1.00 hod.
■ Denně: 8.00; 16.00 hod. – programová nabídka TV NOE (změna programu vyhrazena)

Podrobnosti na www.tvnoe.cz

koberečku 13:35 Buon giorno s Františkem 14:35 Od nynějška po tvém 14:45 Hlubinami vesmíru s prof. Zdeňkem Stuchlíkem, O temné hmotě 15:25 Vezmi a čti 15:40 Zpravodajské Noeviny: 23. 6. 2015 16:00 Cvrlikání 17:05 Můj Bůh a Walter: Ateismus 17:25 Vatican magazine (820. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu 18:00 Charita ve středu (14. díl) [L] 19:00 Klaunský pohádkový kuffík (23. díl): O věrnosti [P] 19:10 Sedmihlášky – Má matička pořad repce 19:15 Terra Santa News: 24. 6. 2015 [P] 19:35 Přejeme si... [P] 20:00 Adorace [L] 21:00 Léta letí k andělům (61. díl): Jiří Sláma 21:25 Noční univerzita: Prof. Martin Weis, Th.D. – Dvoji život mistra Jana Husa (2. část) [P] 22:55 Se salesiány na jihu Madagaskaru: BEMANEVIKY – Misijní stanice v pralese 23:15 Generální audience Svatého otce 23:45 Příběhy odvahy a víry: Profesorka Valentina Puziková (18. díl): 80 let tajnou řeholnici 0:15 Janáčkův máj – 40.ročník mezinárodního hudebního festivalu Klenoty evropské opery s Adamem Plachetkou.

Čtvrtek 25. 6. 2015

6:05 Léta letí k andělům (61. díl): Jiří Sláma 6:25 Godzone magazín 7:00 Jak potkávat svět s P. Petrem Prokopem Siostrzankem OSB 8:20 Terra Santa News: 24. 6. 2015 8:45 Pavel VI. – nepochopený papež 9:50 Kulatý stůl: Jan Hus dnes 11:25 Přejeme si... 11:40 Sedmihlášky – Má matička pořad repce 11:45 Klaunský pohádkový kuffík (23. díl): O věrnosti 12:00 Polední modlitba [L] 12:05 P. S. [P] 12:20 Dobrý pastýř: Mons. Marcelo Palentini 12:55 Janáčkův máj – 40.ročník mezinárodního hudebního festivalu Klenoty evropské opery s Adamem Plachetkou 15:00 Noeland (21. díl) 15:25 Generální audience Svatého otce 16:00 Zpravodajské Noeviny: 23. 6. 2015 16:15 Historie českých hospiců aneb První hospic v Čechách 16:40 Ceferino Jiménez Malla – Cikán v nebi 17:10 V pohorách po horách – Banikov 17:25 Budu pomáhat: Portus Praha [P] 17:30 Přejeme si... 17:45 Ars Vaticana (28. díl) 18:00 Animované biblické příběhy: Ztracený syn 18:30 Od slunéčka do tmy: O prokletém fojtovi 18:40 Sedmihlášky – Má matička pořad repce 18:45 Vatican magazine (820. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu 19:15 Vezmi a čti 19:35 Zpravodajské Noeviny: 25. 6. 2015 [P] 20:00 U NÁS aneb Od cimbalu o lidové kultuře (115. díl) [L] 21:25 Putování po evropských kláštřech: Kapucíni – návrat domů [P] 22:00 Pod lampou [P] 0:10 Komponovaný pořad s pamětníky návštěvy papeže, Sv. Kopeček u Olomouce.

Pátek 26. 6. 2015

6:05 Zpravodajské Noeviny: 25. 6. 2015 6:20 Klapka s ... (105. díl): Michal Mačička 7:40 Legenda jménem Vesmír: DCŽM Vesmír 7:50 Vezmi a čti 8:05 Noční univerzita: Prof. Martin Weis, Th.D. – Dvoji život mistra Jana Husa (2. část) 9:35 Se salesiány na jihu Madagaskaru: BEMANEVIKY – Misijní stanice v pralese 10:00 Na koberečku 10:10 Dům ze skla? (5. díl) 11:15 Příběhy odvahy a víry: Profesorka Valentina Puziková (18. díl): 80 let tajnou řeholnici 11:40 Sedmihlášky – Má matička pořad repce 11:45 Od slunéčka do tmy: O prokletém fojtovi 12:00 Polední modlitba [L] 12:05 Mše svatá z kaple

Telepace [L] 12:50 Přejeme si... 13:05 Ars Vaticana (28. díl) 13:15 Léta letí k andělům (61. díl): Jiří Sláma 13:40 Jarret na Dostavníku 2012 14:05 Komponovaný pořad s pamětníky návštěvy papeže, Sv. Kopeček u Olomouce 15:40 Zpravodajské Noeviny: 25. 6. 2015 16:00 Pavel VI. – nepochopený papež 17:05 Ceferino Jiménez Malla – Cikán v nebi 17:35 Don Rua – nástupce 18:05 VideoJournal české vědy 18:25 Sedmihlášky – Má matička pořad repce 18:30 Od slunéčka do tmy: Ondra a Kuba 18:45 Můj Bůh a Walter: Ateismus 19:05 Putování po evropských kláštřech: Kapucíni – návrat domů 19:40 Zprávy z Věčného města: 26. 6. 2015 [P] 20:00 MFF Strážnice 2015: Slavnostní zahájení MFF Strážnice 2015 [L] 20:30 MFF Strážnice 2015: Úprkům kraj [L] 22:05 V pohorách po horách – Banikov 22:15 Přejeme si... 22:30 Na jedné lodi (9. díl) 23:35 Kulatý stůl: Rok zasvěceného života.

Sobota 27. 6. 2015

6:05 Zprávy z Věčného města: 26. 6. 2015 6:20 Vezmi a čti 6:35 Léta letí k andělům (61. díl): Jiří Sláma 6:55 Ceferino Jiménez Malla – Cikán v nebi 7:25 Buon giorno s Františkem 8:30 Noeland (21. díl) 8:55 Sedmihlášky – Má matička pořad repce 9:00 Animované biblické příběhy: Ztracený syn 9:35 Můj Bůh a Walter: Ateismus 9:55 Na pořadu rodina – Mladé manželství v dnešní době? 10:55 Godzone magazín 11:25 Zprávy z Věčného města: 26. 6. 2015 11:35 Se salesiány na jihu Madagaskaru: BEMANEVIKY – Misijní stanice v pralese 12:00 Polední modlitba Sv. otce Františka [P] 12:10 P. S. [P] 12:20 Pod lampou 14:30 MFF Strážnice 2015: Finále soutěže o nejlepšího tanečníka slováckého verbučku [L] 17:30 Zpravodajské Noeviny: 25. 6. 2015 17:45 Přejeme si... 18:05 Příběhy odvahy a víry: Bud' vůle tvá (19. díl): Síla poslušnosti [P] 18:30 Od slunéčka do tmy: Ondra a Kuba 18:45 Sedmihlášky – Má matička pořad repce 18:50 Terra Santa News: 24. 6. 2015 19:15 Budu pomáhat: Portus Praha 19:20 Zprávy z Věčného města: 26. 6. 2015 19:30 V souvislostech (104. díl) [P] 20:10 MFF Strážnice 2015: Předání cen České národopisné společnosti za rok 2014 [L] 20:30 Outdoor Films s Radkem Klimešem – Ochrana divokých zvířat [P] 22:00 Harfa Noemova [P] 22:30 P. S. 22:40 U NÁS aneb Od cimbalu o lidové kultuře (115. díl) 0:05 Noční univerzita: P. Marek Orko Vácha – O modlitbě.

Neděle 28. 6. 2015

6:15 Charita ve středu (14. díl) 7:15 Ars Vaticana (28. díl) 7:25 U NÁS aneb Od cimbalu o lidové kultuře (115. díl) 9:00 Mše svatá z kostela Nanebevzetí Panny Marie ve Strážnici [L] 10:30 Budu pomáhat: Portus Praha 10:35 Pavel VI. – nepochopený papež 11:35 Léta letí k andělům (61. díl): Jiří Sláma 12:00 Polední modlitba Sv. otce Františka [L] 12:15 Zprávy z Věčného města: 26. 6. 2015 12:25 Outdoor Films s Radkem Klimešem – Ochrana divokých zvířat 14:00 MFF Strážnice 2015: Z krajín za obzorem [L] 15:05 V souvislostech (104. díl) 15:30 MFF Strážnice 2015: V dobrém s rozejdem ... [L] 16:30 MFF Strážnice 2015: Slavnostní ukončení MFF Strážnice 2015 [L] 17:10 Sedmihlášky – Má matička pořad repce [P] 17:15 Noeland (22. díl) [P] 17:40 Animované biblické příběhy: Přišel hledat ztracené [P] 18:15 Můj Bůh a Walter: Ateismus 18:35 Godzone magazín 19:05 Ars Vaticana (28. díl) 19:25 Poselství svatých: Papež Jan XXIII. 19:35 Přejeme si... [P] 20:00 Vatican magazine (821. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu [P] 21:35 V souvislostech (104. díl) 22:00 Dům ze skla? (5. díl) 23:00 VideoJournal české vědy 23:15 Polední modlitba Sv. otce Františka 23:30 Na koberečku 23:40 Noční univerzita: Prof. Martin Weis, Th.D. – Dvoji život mistra Jana Husa (2. část).

Liturgická čtení

Neděle 21. 6. – 12. neděle v mezidobí

1. čt.: Job 38,1-8-11

Ž 107(106),23-24.25-26.

28-29.30-31

Odp.: 1 (*Oslavujte Hospodina, neboť jeho milosrdenství trvá navěky. Nebo: Aleluja.*)

2. čt.: 2 Kor 5,14-17

Ev.: Mk 4,35-41

Pondělí 22. 6. – nez. památka sv. Paulína Nolánského nebo sv. Jana Fishera a Tomáše Mora

1. čt.: Gn 12,1-9

Ž 33(32),12-13.18-19.20+22

Odp.: 12b (*Blaze lidu, který si Hospodin vyvolil za svůj majetek.*)

Ev.: Mt 7,1-5

Úterý 23. 6. – ferie

1. čt.: Gn 13,2-5-18

Ž 15(14),2-3ab.3cd-4ab.5

Odp.: 1a (*Hospodine, kdo smí prodlévat v tvém stánku?*)

Ev.: Mt 7,6.12-14

večer:

1. čt.: Jer 1,4-10

Ž 71(70),1-2.3-4a.

5-6ab.15ab+17

Odp.: 6b (*Od klína mé matky bys mým ochráncem.*)

2. čt.: 1 Petr 1,8-12

Ev.: Lk 1,5-17

Středa 24. 6. – slavnost Narození sv. Jana Křtitele

1. čt.: Iz 49,1-6

Ž 139(138),1-3.13-14ab.14c-15

Odp.: 14a (*Chválím tě, že jsem vznikl tak podivuhodně.*)

2. čt.: Sk 13,22-26

Ev.: Lk 1,57-66.80

Čtvrtek 25. 6. – ferie

1. čt.: Gn 16,1-12.15-16

Ž 106(105),1-2.3-4a.4b-5

Odp.: 1a (*Oslavujte Hospodina, neboť je dobrý.*)

Ev.: Mt 7,21-29

Pátek 26. 6. – ferie

1. čt.: Gn 17,1.5.9-10.15-22

Ž 128(127),1-2.3.4-5

Odp.: 4 (*Hle, tak bývá pozhnán muž, který se bojí Hospodina.*)

Ev.: Mt 8,1-4

Sobota 27. 6. – nez. památka sv. Cyrila Alexandrijského nebo sobotní památka Panny Marie

1. čt.: Gn 18,1-15

Lk 1,46-48a.48b-49.50+53.54-55

Odp.: 54b (*Pán pamatoval na své milosrdenství.*)

Ev.: Mt 8,5-17

Římskokatolická farnost Sázava vás zve na **SVATOPROKOPSKOU POUŤ NA SÁZAVĚ:**

Poutní slavnost sv. Prokopa v sobotu dne 4. července 2015

Program: 8.30 hod. poutní mše svatá farnosti Kolín • 10.30 hod. poutní mše svatá, celebruje P. MgA. Mgr. Jaroslav Konečný, farář a vikář ve Vlašimi • 19.30 hod. pobožnost ke sv. Prokopovi • 20.00-22.00 hod. eucharistická adorace.

Velká svatoprokopská pouť v neděli 5. července 2015

Program: 10.30 hod. slavnostní poutní mše svatá ve staroslověnštině, celebruje Mons. PhDr. Milan Hanuš, generální vikář Apoštolského exarchátu a děkan Kolegiální kapituly u Všech svatých na Hradě Pražském.

Informace a kontakt: www.svprokop-sazava.cz

• e-mail: farnost@svprokop-sazava.cz • P. Radim Ciganek, tel. 776 229 671, radim.ciganek@centrum.cz.

POUTNÍ SLAVNOST SVATÝCH APOŠTOLŮ PETRA A PAVLA v kostele sv. Petra a Pavla ve Žluticích – 28. června 2015 v 16 hodin mše svatá podle klasického římského ritu

Na poutní mši svatou Vás zvou Římskokatolická farnost Žlutice a Orelská župa Svatováclavská. Lidové a spolkové kroje a spolkové prapory vítány. Rovněž vítání ministranti.

Hudební doprovod: Miloš Bok – chrámové skladby: Missa brevis Es dur, Psalm 131, Meditace, Mariánská večerní píseň. Účinkuje dětská schola Nativity, Děčín. Varhany: Miloš Bok.

Informace: Římskokatolická farnost Žlutice, P. Petr Řezáč, farář, tel.: 353 393 117 • Orel župa Svatováclavská, PhDr. Stanislav Vejvar, Ph.D., župní starosta, e-mail: zupa.svatovaclavska@orel.cz • pozvánka: <http://orel-zsv.g6.cz/akce.pdf>.

BÝT SAMA SEBOU

Prázdninový týdenní interaktivní kurz pro dívky ve věku 12-18 let, zaměřený na získání zdravého sebevědomí dospívajících a uvědomění si svojí jedinečnosti, v souladu s morálním učením katolické církve.

Témata: osobnost, komunikace, partnerské vztahy, lidská sexualita, závislosti, zdravá výživa, kadeřnictví a kosmetika spolu s praktickými ukázkami líčení.

Konkrétní termíny, přihlášky a další informace na <http://www.cenap.cz/wks-byt-sama-sebou.php>.

OLOMOUC – UBYTOVÁNÍ PRO STUDENTY. V dominikánském klášteře nabízíme za rozumné ceny ubytování studentům-mužům. **Informace:** olomouc@op.cz, tel. 608 755 638.

PRVNÍ SOBOTA NA KLOKOTECH 4. července 2015 s Mikulášem Selvekem, Opraem. z premonstrátského kláštera Milevsko

Téma: MARIA A EUCHARISTIE

Program:

16.00 hod. modlitba Klokotských zpívaných hodin
• 16.30 hod. růženec a svátost smíření • 17.00 hod. mše svatá. Poté svátostné požehnání a možnost vykonat pouť ke kapli Dobrá Voda.

Srdečně zvou Římskokatolická farnost Tábor-Klokoty a obláti Panny Marie Neposkvrněné.

BREVIÁŘ PRO LAIKY

20. – 27. ČERVNA 2015

Změna v číslování breviáře: levý, nepodbarvený sloupec – dřívější vydání breviáře; pravý, podbarvený sloupec – nové vydání breviáře (2007)

Uvedení do první modlitby dne:	NE 21. 6.	PO 22. 6.	ÚT 23. 6.	ST 24. 6.	ČT 25. 6.	PÁ 26. 6.	SO 27. 6.									
Antifona	1136	1262	1150	1278	1166	1295	1396	1570	1197	1329	1213	1346	1666	1883		
Žalm	784	883	783	881	783	881	783	881	784	883	784	883	783	881		
Ranní chvály:																
Hymnus	1136	1263	1151	1279	1166	1296	1396	1570	1198	1330	1213	1346	1666	1883		
Antifony	1137	1264	1151	1279	1167	1296	1397	1570	1198	1330	1214	1347	1229	1364		
Žalmy	1137	1264	1152	1280	1167	1297	813	914	1199	1331	1214	1347	1229	1364		
Krátké čtení a zpěv	1140	1267	1155	1283	1170	1300	1397	1571	1201	1334	1217	1351	1668	1885		
Antifona k Zach. kantiku	701	791	1155	1284	1170	1300	1397	1571	1202	1334	1218	1351	1669	1886		
Prosby	1140	1268	1155	1284	1171	1300	1398	1571	1202	1334	1218	1351	1655	1886		
Závěrečná modlitba	701	791	1393	1566	1171	1301	1398	1572	1202	1335	1218	1352	1656	1888		
Modlitba během dne:																
Hymnus	1141	1269	1156	1285	1172	1301	1264	1402	1203	1335	1219	1353	1233	1369		
Antifony	1142	1269	1157	1285	1172	1302	1398	1572	1204	1336	1219	1353	1234	1369		
Žalmy	1142	1269	1157	1286	1172	1302	1265	1403	1204	1336	1219	1353	1234	1370		
Krátké čtení	1144	1271	1159	1288	1175	1305	1399	1572	1206	1338	1221	1356	1236	1372		
Závěrečná modlitba	701	791	1159	1288	1175	1305	1398	1572	1206	1339	1222	1356	1236	1372		
Nešpory:																
	SO 20. 6.															
Hymnus	1132	1258	1145	1273	1160	1290	1394	1567	1400	1573	1207	1340	1223	1358	807	907
Antifony	1133	1259	1146	1274	1161	1290	1395	1568	1400	1574	1208	1341	1224	1358	808	908
Žalmy	1133	1259	1146	1274	1161	1291	1751	1971	1761	1982	1209	1341	1224	1359	808	908
Kr. čtení a zpěv	1135	1261	1149	1277	1164	1294	1395	1568	1400	1574	1211	1344	1226	1361	810	911
Ant. ke kant. P. M.	700	791	701	791	1164	1294	1395	1569	1401	1575	1211	1344	1227	1361	702	792
Prosby	1135	1261	1149	1277	1165	1294	1395	1569	1401	1575	1211	1345	1227	1362	811	911
Záv. modlitba	701	791	701	791	1393	1566	1396	1569	1398	1572	1212	1345	1227	1362	702	792
Kompletář:	1238	1374	1242	1379	1247	1384	1238	1374	1242	1379	1257	1395	1260	1398	1238	1374

Z JINÝCH NAKLADATELSTVÍ

TERTULIÁN O MANŽELSTVÍ

Pavel Koronthály • Odpovědná redaktorka Eva Fuchsová

Q. S. F. Tertulián (160 – asi 220) je jedním z nejzajímavějších autorů křesťanského starověku. Jeho dílo ovlivnilo křesťanské myšlení, učení i latinskou církevní terminologii zásadním způsobem. Přesto byl považován za schizmatika, nebyl mu přiznán titul apoštolského otce a jeho přijetí bylo v průběhu celých dějin křesťanství značně ambivalentní. Důvodem pro tento postoj je Tertuliánův příklon k montanistickému hnutí a také jeho radikální názory v oblasti morálky. Zejména značně rezervovaný až odmítavý postoj k manželství, zvláště pak k opakovanému manželství, stojí za jeho vnímáním jakožto schizmatika a heretika už od samého starověku.

Krystal OP

Brož., 130x205 mm, 128 stran, 149 Kč

ŽIVOT PO ZTRÁTĚ MANŽELA

Angelika Daikerová • Z němčiny přeložila Jindra Hubková • Odpovědná redaktorka Lucie Mašátová

Ten, kdo truchlí pro milovanou osobu, musí často urazit dlouhou a bolestnou cestu, než dokáže dát prostor zármutku a začne hledat cestu zpátky k životu. Angelika Daikerová, která už léta doprovází truchlící, šetrně zpracovává získané zkušenosti. Pomáhá vdovám chápat nejrůznější pocity a situace, související se ztrátou blízkého člověka, a přijmout je do vlastního životního příběhu. Otevírá před nimi nové per-

spektivy, jak by mohl jejich život pokračovat, aniž by se bolest násilím potlačila. Po smrti manžela to sice bude v leccems náročné, ale stojí za to vykročit dál, otevřít se dalšímu životu.

Karmelitánské nakladatelství
Brož., 117x180 mm, 112 stran, 149 Kč

JAK ŽÍT A PŘEŽÍT MANŽELSTVÍ

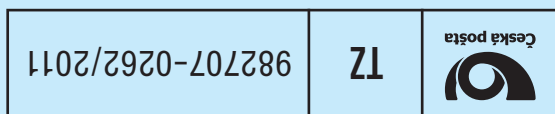
Rob Parsons • Z angličtiny přeložila Jana Pláteníková • Odpovědná redaktorka Tereza Šerá

Autor si nedělá naprosto žádné iluze o obtížích, které člověk v manželství zažívá. To, co pomáhá dělat kroky kupředu, je upřímnost a vědomí, že nejste jediní na světě, kdo je v podobné situaci. To, čím procházíte, prožili i jiní, a některým z nich se podařilo znovu najít lásku, kterou považovali za navždy ztracenou. Autor se zaměřuje na deset konkrétních cílů: 1. Pěstujte efektivní komunikaci. 2. Udělejte si čas. 3. Jak zvládat konflikty. 4. Přijměte, co nezměníte. 5. Buďte krotiteli duchů. 6. Jak být rodičem a nepřijít o rozum. 7. Věřte v milování. 8. Jak si poradit s dluhy. 9. Myslete na děti. 10. Zbavte se iluzí. Pokud manželství funguje dobře, posílí ho to; pokud prochází obdobím krize, mohou stanovené cíle v manželství nastartovat potřebný obrát k lepšímu.

Karmelitánské nakladatelství
Brož., 136x195 mm, 88 stran, 149 Kč

Objednávky knih - tel. 587 405 431 • Administrace a inzerce týdeníku Světlo - tel./fax 585 222 803 • Matice cyrilometodějská s. r. o.,
Dolní nám. 24, 771 11 Olomouc 1, e-mail: knihy@maticecm.cz • Kompletní nabídku knižní produkce MCM naleznete na internetové adrese www.maticecm.cz
Naše prodejna v Olomouci na Dolním náměstí 24 je otevřena také v sobotu v době od 8 do 12 hodin.

Matice cyrilometodějská s. r. o.
Dolní nám. 24
771 11 Olomouc 1

SVĚTLO - týdeník Matice cyrilometodějské. Vydává Matice cyrilometodějská v Olomouci, Dolní nám. 24 - IČO 533866. Tiskne 533866. Tiskne nakladatelství Matice cyrilometodějská s. r. o., Olomouc. Redakce: šéfredaktor Josef Váček, redaktor Mgr. Daniel Dehner. Vychází s církevním schválením Arcibiskupství olomouckého č. j. 54/98 ord. Církevní schválení se uděluje časopisům jako potvrzení, že v nich nejsou bludy v oblasti víry a mravů. Neznámena to však, že udělovatel schválení se ztotožňuje s názory jednotlivých článků. Adresa redakce a administrace: Matice cyrilometodějská s. r. o., Dolní nám. 24, 771 11 Olomouc 1; telefon a fax 585 222 803 (e-mail: svetlo@maticecm.cz; http://svetlo.maticecm.cz; objednavky tydeniku: e-mail: periodika@maticecm.cz; tel.: 585 220 626; objednavky knih: e-mail: objednavky@maticecm.cz; tel.: 587 405 431, www.maticecm.cz, inzerce: knihy@maticecm.cz). Registrční značka MK CR E 7225. Administrace pro Slovenskou republiku: RODENY, Vinohradnícka 11, 949 01 Nitra, telefon 0042137741 83 83; podávání novinových zásilek povolené SP, s. p. ZSRP Bratislava, č. j. 335-OPC zo dňa 21. 5. 1996. Prohlášení redakce: U článků o tzv. soukromých zjeveních, k nimž se doposud církevní autorita nevyjádřila (jako Litmanová, Medzgorje aj.), se podřizujeme konečnému úsudku církve. Nevyžádané neověřené příspěvky nevracíme.